

Naučná stezka v Borkách

str. 6

Rozhovor s Danielem Radovesnickým

str. 14

O čem se mluví

str. 16

ZDARMA

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, v době, která pro nás všechny stále není jednoduchá, si dovoluji malé zamyšlení. V okamžiku, kdy dostáváte do rukou Zpravodaj, jsou již otevřené první stupně základních škol a opatření, která byla přijata, se výrazně rozvolňují. Restriktivní opatření, která byla nutná, viditelně zafungovala, a byť se lidé a obce v celé republice museli zejména postarat sami o sebe, našít si roušky, vybavit se dezinfekcí a zvyknout si na nový režim, popasovali jsme se s tím dobře. Věřím, že na této vlně budeme nadále pokračovat, a pokud se podobná situace bude opakovat, budeme všichni připraveni lépe materiálně i psychicky, to bych nám všem moc přál.

Druhou stránkou věci jsou finanční dopady, které situace přinesla a bohužel ještě přinese. Netýkají se jen podnikatelů, zaměstnanců, ale také obcí a měst, které se budou muset výrazně uskromnit. To bude mít dopady na životy nás všech. Velkou část příjmů obcí tvoří daňové příjmy (přerozdělené daně od státu), které v letošním roce výrazně poklesnou. Pro Kolín to znamená v optimistickém případě výpadek příjmů zhruba 50 milionů korun jen v roce 2020. Musíme reagovat, šetřit, odložit některé plánované investice. Jsem však přesvědčen, že si s tím poradíme. Vždyť v minulých deseti letech jsme dokázali investovat i přes ohromný dluh města, který v roce 2010 dosahoval více než 1 miliardu korun a dnes je už „jen“ zhruba 350 milionů korun. Zejména optimalizací výdajů a velmi úspěšným získáváním evropských a národních dotací. V tom chceme pokračovat, ale obce musí mít podporu státu. Je nutné přesměřovat finance z často nesmyslných dotačních titulů, ze kterých se staví rozhledny v údolí, na základní infrastrukturu, která pomůže obcím a lidem. Na opravy kanalizací, silnic, chodníků, na opatření proti suchu. To je hlavní výzva, která je nutná. Je zcela na místě, aby stát pomohl primárně těm, kterým výrazně ztížil jejich životy, případně úplně zamezil jejich aktivitám. Ale nemohou na to doplácet obce, do Senátu jde nyní od vlády návrh zákona č.159/2020 Sb., který obsahuje legislativní klíčku v § 6, kdy by přibližně 25 % nákladů na vyplacené kompenzační bonusy pro OSVČ nesly rozpočty obcí. Při naplnění by obce v souhrnu přišly o více než 11 mld. Kč.

Výběr z obsahu

4

Zpátky do lavic

Informujeme o znovuotevření základních a mateřských škol

6-7

Naučná stezka v Borkách

Stezka v přírodě za poznáním i zábavou pro malé i velké

12-13

Téma: Úsměv je malé, ale podstatné gesto

S dobrovolníky o dobrovolnické práci pro Kolín

14-15

Rozhovor

S gymnastou Danielem Radovesnickým a jeho trenérem Martinem Taftlem

17

Anketa

Jak jste spokojeni s revitalizací zálabské Skály

Uctění památky obětí II. světové války

Osmého května, na den státního svátku, jsme si připomněli položením věnce výročí sedmdesáti pěti let od konce druhé světové války. Tento den je v našich dějinách nejen oslavou vítězství, ale především vzpomínkou na ty, kteří se osvobození a konce války nedožili, ať padli v boji, či zemřeli v koncentračních táborech. Pietní akt se koná každoročně u pomníku obětem II. světové války, který je dílem sochaře Vladimíra Jana Hnízda. Nachází se před bývalou budovou vojenské správy, kde sídlil v době okupace úřad oberlandráta a kolínská služebna gestapa. Z důvodu opatření zavedených v důsledku koronavirové epidemie proběhl letos bez tradičního doprovodu Městské hudby Františka Kmocha a nekonal se ani oblíbený Den záchránářů.

To je zcela nepřijatelné a pevně věřím, že dojde ke změně. Dopad tohoto zákona by pro Kolín znamenal úbytek dalších téměř 30 milionů korun pro letošní rok!

Zakončeme však pozitivně. Kolínský Zpravodaj zaznamenal velký úspěch. V celostátní soutěži Radniční listy roku 2020 se ve Středočeském kraji umístil na „bedně vítězů“ a postoupil do bojů o celorepublikové vítězství. Mám z toho radost.

Děkuji všem, kteří v nelehké době pomáhají, děkuji vám za pomoc a solidaritu. Těšme a radujme se z maličkostí, myslíme na své rodiny, přátele, seniory, věnujme se jim a pomáhejme si.

Přeji vám především pevné zdraví, #spolecnetozvladneme.

Váš Michael Kašpar

Nepřehlédněte!

Poplatky za psa do 15. června

Poplatek za psa, jehož původní splatnost do 31. března 2020 byla vzhledem k nouzovému stavu posunuta, je nutné uhradit nejpozději do 15. června 2020. To je možné bankovním převodem na účet města č. 3661752/0800 nebo na pokladně ve 2. patře radnice, Karlovo náměstí 78. Pokud nevíte svůj variabilní symbol, sdělte nám jej na telefonním čísle 321 748 247.

Sportovní hala v Borkách

Výstavba sportovní haly v kolínských Borkách má mírné zpoždění. Částečné zpoždění některých staveb v celé ČR je důsledkem vyhlášeného nouzového stavu. Odkaz na vyšší moc a způsobené komplikace s dodávkami materiálu a absencí zaměstnanců ve stavebnictví přišel ostatně od všech smluvních partnerů – zhotovitelů městských investic. Průběh výstavby se nicméně nazastavil, pokračují práce na přípravě základové spáry a na přeložkách inženýrských sítí. Probíhají kontrolní dny a koordinační schůzky se zástupci zadavatele, zhotovitele a zpracovatele projektu. Prozatím by neměl být ohrožen termín dokončení díla.

Kuličková dráha s opraveným povrchem

V polovině měsíce dubna byla provedena celková kontrola kuličkových drah. Z povrchu byla pomocí airbroomu odstraněna zrnka písku a následně byly dráhy omyty tlakovou vodou. V místech, kde bylo zjištěno poškození tartanového povrchu, byla nanesena „záplata“ z tartanové hmoty. Opraveny byly vylomené držáky zvonků. Předpokládané otevření je na konci května.

Veřejné toalety v provozu

Veřejné WC v Zámecké ulici a rovněž smart toalety v Brankovické ulici a v Komenského parku jsou již otevřeny.

S novými autobusy přichází postupně také chytré zastávky. Dalším krokem v městské hromadné dopravě je jejich modernizace. Na několika místech v Kolíně jsou dostupné kromě papírových jízdních řádů také digitální obrazovky. Panely již prošly testovacím provozem a budou v nejbližší době postupně osazovány na další zastávky. Digitální panel poskytuje aktuální informace o odjezdech autobusů, včetně případného zpoždění. Na displeji je možné zobrazit také jízdní řády a listovat v nich.

Rekonstrukce Klenovecké ulice

Stavba pokračuje pokládkou dlažby na chodnicích. Dále probíhá výměna kabelů a stožárů v rámci rekonstrukce veřejného osvětlení. Pokládka asfaltu v ulici je plánována na 28.–29. května.

Pavilon ZŠ Bezručova/Masarykova

Uvedené školy se dočkají nového propojeného pavilonu. Aktuálně probíhají stavební práce na střeše, uvnitř pavilonu pak instalace ústředního topení a elektroinstalace, provádějí se omítky ve všech místnostech, byla položena podlaha v obou patrech školy. Provozovatel si vybral PVC podlahy, obklady a dlažby se pokládají. Dále se připravuje a stavebně upravuje šachta na výtah.

Nástavba ZŠ Mnichovická

Na této škole se přistavuje celé patro. Objekt se aktuálně zatepluje, dělá se nová fasáda. Probíhají natěračské práce, výmalba všech místností, montáž obkladů a dlažeb včetně schodiště, montáž výtahu (výtah jezdí, čeká se na revizi), byly dokončeny světlovody.

Půdní vestavba na ZŠ Kmochova

Pod střechou školy se v nově budované vestavbě již rýsují nové odborné učebny přírodovědných předmětů, učebna cizích jazyků a počítačová učebna. Dále zde bude mít své působení školní psycholog, proti učebnám bude nový kabinet a toto patro bude mít i nové sociální zařízení pro žáky a pedagogy.

Učebny v podkroví budou mít netradiční zkosené stěny, krásné výhledy, ale třeba i zvýšený stupínek.

Rekonstrukce části ulice Míru mezi ulicemi Benešova a Na Magistrále

Předmětem zakázky je rekonstrukce komunikace, parkovacích míst, chodníků, veřejného osvětlení, instalace městského mobiliáře a sadové úpravy. Akce bude zahájena 18. května.

Zpátky do lavic

Od 11. května bylo na kolínských základních školách obnoveno vzdělávání pro žáky devátých tříd. Třídy a herny se otevřely také dětem z mateřských škol. 25. května nastoupili žáci prvního stupně. Účast žáků není povinná, nadále probíhá také distanční výuka.

Jako první si více než dva měsíce opuštěné školní lavice mohli v Kolíně vyzkoušet žáci devátých tříd. Školní docházka je dobrovolná, záleží na rozhodnutí rodičů. Přesto jich do škol dorazilo přes sedmdesát procent. Jejich hlavní motivací je příprava na přijímací zkoušky na střední školy, které žáky čekají na začátku června. Město Kolín všechny základní školy vybavilo potřebnou dezinfekcí, která je u vchodu do budovy i v každé třídě, a teploměry; učitelé dostali obličejové štíty a roušky. Rodiče museli podepsat čestná prohlášení, ve kterých se zavazují, že děti i jejich blízké okolí jsou zdravé.

A jak vypadá výuka? Např. na ZŠ Lipanská jsou rozděleni do čtyř skupin. Dvě skupiny mají vždy devadesát minut blok českého jazyka a další matematiku. Potom se otočí. Učitelé absolvují vždy jen jeden blok, na další jsou vystřídáni kolegy. Na ZŠ Ovčárecká chodí žáci dva dny v týdnu, pracují s nimi čtyři aprobo-

vaní vyučující. Na ZŠ Bezručova – nastoupilo devatenáct dětí. Jsou ve dvou skupinách, vyučují dvě kantorky – češtinu a matematiku. K ruce jsou jim dvě asistentky a jedna uklízečka. Podobné je to i na ZŠ Mnichovická u kostelíčka. I zde mají dvě skupiny žáků. Výuka probíhá pravidelně 2x týdně v blocích po celé dopoledne. Učitelé se střídají po dvou vyučovacích hodinách.

Ve stejný den, 11. května, se otevřely také brány všech mateřských škol, vyjma MŠ Ležerova. Jejich provoz plně funguje od 6.30 do 16 hodin. Děti dle metodiky Ministerstva školství nemají povinnost nosit roušku, ovšem veškerá opatření a kritéria jsou plně v kompetenci ředitelů školek, které samozřejmě myslí nejen na děti, ale i na personál ve škole. V prvním týdnu byla ve školkách zhruba třetina dětí, děti si hrají, chodí ven na zahradu a mají standardní režim.

Poslední datum je 25. května, kdy se mají brány všech základních škol po dvouměsíční odlmce otevřít žákům a žákyním prvního stupně. Přináší nemalé starosti s přípravou

hlavně ředitelům škol. Je potřeba vyklidit šatny, společné prostory a řádně je vydezinfikovat. Samozřejmě se připravit na zajištění všech hygienických opatření a rozdělit skupiny přihlášených dětí. Pro všechny je připraven dopolední, a pokud budou mít zájem, i odpolední blok; mohou si rovněž objednat oběd ve školní jídelně. Ve třídách povedou děti někde učitelé, někde vychovatelé a asistenti pedagogů, kteří s dětmi procvičí látku zadanou učitelem. Kmenoví učitelé nadále zabezpečují distanční výuku pro děti, které se rozhodly zůstat doma.

Chtěla bych poděkovat za všechnu koordinaci a nelehkou přípravu s otevřením škol a školek kolegům na Odboru školství MěÚ Kolín, dále také všem ředitelům a ředitelkám ZŠ a MŠ a personálu všech kolínských škol.

Ta divná a smutná doba už byla dlouhá. Na učitele se dívat jen přes obrazovku počítače, s kamarády mluvit jen po telefonu nebo přes videohovor, nechodit na hřiště, na tréninky, do přírody... Teď už konečně můžeme. Užijte se v zdraví krásných slunných dnů.

Iveta Mikšíková

o výuku je mezi devátáky zájem. Právě oni patří ke skupině, které zavření škol trochu zkomplikovalo život. Nyní se připravují výlučně na přijímací zkoušky na střední školy a testují se ve zkouškách nanečisto.

Místostarostka Iveta Mikšíková mezi dětmi v kolínských mateřských školách. Momentální menší počet dětí ve třídách přináší oboustranný komfort. Děti mají paní učitelky v podstatě pro sebe a učitelky si nemohou vynachválit úbytek hluku. Všichni se ale těší na ostatní kamarády, kteří ještě v dalších dnech nastoupí.

Návrat do normálu

Po dlouhých týdnech se snad blížíme opět k normálu a snad si zase začneme užívat své všední radosti a starosti. Životy se nám měnily den po dni, usínali jsme v nejistotě a možná i se strachem, co přinese zítřek. Všechna omezení, nařízení a zákazy se týkaly každého z nás, v práci, doma, ve škole, vlastně všude.

Tak jak se postupně každý z nás vracíme ke svému původnímu životu, se i město Kolín musí po mnoha úvahách, škrtech v rozpočtu a kompromisních rozhodnutích znovu vrátit k běžným provozním záležitostem.

Jednou z oblastí, která byla zásadně ovlivněna výskytem koronaviru, byla městská hro-

madná doprava, o jejichž změnách a úpravách jste byli již informováni. Nyní se MHD opět vrací ke standardnímu provozu dle původních jízdních řádů, které platily v době před virovou krizí.

Jednou z pozitivních zpráv, která se týká dopravy a života ve městě, je přijetí zákona č. 162/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Na základě přijetí tohoto zákona bude město rychleji a efektivněji řešit problematiku tzv. vraků. I když se v posledních měsících daří některá tato problémová vozidla z ulic odstraňovat, stále jich po městě překáží několik desítek. Tato vozidla ve většině případů zabírají parkovací místa, která by mohla sloužit obyvatelům města, a také představují možné bezpečnostní riziko.

Původní legislativa nám neumožňovala odstavit vraky rychle a efektivně. Důkazem je např. vrak v ulici V Zídkách, který tam stál několik měsíců.

V neposlední řadě nelze opomenout možnost unikání provozních kapalin a z něj plynoucí znečišťování životního prostředí.

Michal Najbrt

Pozor na uzavírky u kruhového objezdu u Ovčár

Vážení čtenáři, upozorňujeme na nově vzniklé uzavírky u kruhového objezdu u Ovčár v průmyslové zóně.

Obchodní centrum u Ovčár

Ve čtvrtek 21. května začala výstavba kruhového objezdu u nově budovaného obchodního centra v průmyslové zóně Kolín-Ovčáry.

Z tohoto důvodu je zcela uzavřena silnice č. 328 směrem k dálnici D11. Obousměrná

objízdná trasa bude vedena po silnicích II/125, II/328 a místních komunikacích v průmyslové zóně a platí jak pro osobní, tak i pro nákladní vozidla. Výstavba kruhového objezdu u Ovčár by měla skončit do 15. září 2020.

Výstavba cyklostezky

Další omezení v této oblasti platí od 25. května. To je způsobeno výstavbou cyklostezky do Ovčár, konkrétně vybudováním

ostrůvku na komunikaci. Omezení se bude týkat pouze výjezdu vozidel z kruhového objezdu směrem na Kolín. Provoz z Kolína nebude omezen. Termín omezení: 25. 5. – 7. 6. 2020. Objízdná trasa vede přes obec Veltruby po silnici č. II/125, III/12557 a ulici Na Louži

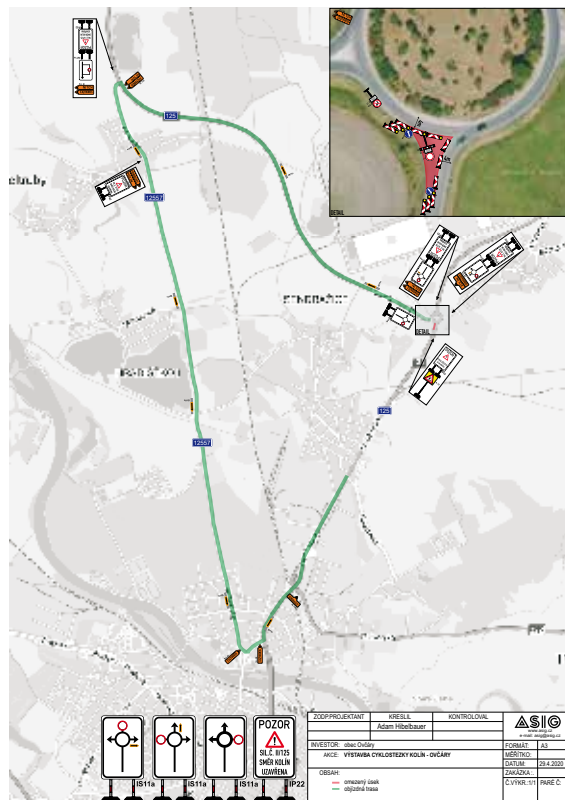
Michal Najbrt

Objízdná trasa u kruhového objezdu

Při umístění dopravního značení musí být dodrženy podmínky dle TP 68 - OZNAČENÍ PRACOVNÍCH MÍST NA POZEMNÍCH KOMUNIKACÍCH BĚH VÝBAŇI, zák.č. 361/2000 Sb. v platném znění a zák.č. 13/1997 Sb. v platném znění.

Výstavba cyklostezky

Naučná stezka v Borkách

Vážení čtenáři, v průběhu podzimních měsíců minulého roku jsme vás informovali, že se společnost BILLA, spol. s. r. o., rozhodla v Kolíně financovat projekt Aktualizace a doplnění naučné stezky Borky a také nový ovocný sad s altánem. Na této dvoustranně představujeme celý projekt od jeho vzniku až po plánované slavnostní předání naučné stezky občanům.

BILLA

Kolínskou přírodou s BILLOU

Za počátek spolupráce města Kolína a společnosti BILLA, spol. s. r. o., je možné považovat pátek 1. června 2018, kdy manažerka korporátní komunikace a tisková mluvčí společnosti BILLA paní Dana Bratánková představila městu Kolínu nabídku spolupráce na obnově zeleně ve volné krajině, konkrétně potom výsadbou ovocných stromů. Nabídka spolupráce vycházela z firemní filozofie a snahy o udržitelnost využitím co nejšetrnější technologie při výstavbě nových prodejen a rekonstrukci těch stávajících a efektivním řešením logistických procesů, aby co nejméně zatěžovala přírodu. Společnost BILLA přesto cítí, že dopady podnikání na životní prostředí je potřeba dál vyvažovat. Jako pilotní projekt nám byla představena nově vysazená 750 m dlouhá ovocná alej s odpočinkovou zónou podél cyklostezky v Říčanech u Prahy.

Město Kolín nabídku spolupráce přijalo a začala první a klíčová etapa projektu – nalézt vhodný pozemek, případně pozemky tak,

aby splňovaly základní parametry k realizaci výsadby ovocných dřevin. Hlavním předpokladem bylo vlastnictví pozemků městem, dostatečná délka stromořadí a šířka pozemku a vhodné místo pro umístění altánu tak, aby se mohl stát vyhledávaným místem k odpočinku ať už místních obyvatel, nebo turistů a navrátit místu typický ráz české krajiny s ovocnými stromy. Bohužel se ukázalo, že město Kolín nedisponuje vhodnými pozemky pro realizaci projektu.

Pravidelní čtenáři již tuší, že v přípravě projektu došlo k určité změně. Tato změna souvisela s plánem Odboru životního prostředí a zemědělství MěÚ Kolín zmodernizovat naučnou stezku a doplnit ji o interaktivní prvky. Proto bylo na jaře loňského roku zahájeno jednání se společností BILLA o možnosti financovat aktualizaci naučné stezky, která byla přijata kladně. Zbývalo ještě vymyslet, jak do projektu přidat vysazení ovocných stromů. Jako optimální se potom jevil vysazení ovocného sadu a usazení altánu v něm. Vhodné pozemky ve vlastnictví města se nachází v blízkosti Psího útulku Kolín.

sahovému i grafickému přepracování všech stávajících naučných panelů a k doplnění zcela nového zastavení, které vzniklo u nově založené ovocného sadu mezi psím útulkem a lipovým stromořadím. Toto zastavení naučné stezky zpracovala Ing. Jarmila Hružová, vedlejší zastavení věnované Psímu útulku potom paní Alice Vlková. Devět zastavení věnovaných přírodě v Borkách zpracoval Ing. Ivo Rus. Grafickou podobu naučných panelů ztvárnil pan Jan Líbal z Ateliéru Longin. U každého zastavení naučné stezky je umístěn vždy jeden interaktivní prvek od společnosti Awocado s.r.o., známé spíše jako „Lesní svět“. Těšit se můžete na tabulky poznání, edukační dendrofon, hlasy lesa, věž poznání, totem, potravní labyrint a další. Cestou potkáte i další vzdělávací prvky z Lesního světa jako divoké prase nebo srnce a můžete si vyzkoušet, jak jednotlivým částem těla těchto živočichů říkají myslivci.

Vysazení ovocného sadu proběhlo za příjemného slunečného počasí 18. října 2019. Práce provedli studenti kurzu „Výsadba stromů v praxi“, který pořádá Český svaz ochránců přírody – Arboristická akademie

Návod na stažení aplikace lesního světa

V průběhu jarních a letních měsíců roku 2019 byla zpracována projektová dokumentace k ovocnému sadu a dřevěnému altánu. V rámci aktualizace naučné stezky došlo k ob-

působící v Kolíně, za autorského dohledu Ing. Jarmily Hružové, která ovocný sad navrhla a vybrala vhodný sadební materiál. Sad je koncipován jako extenzivní, smíšený s výsadbovým

Na podzim roku 2019 založený ovocný sad, uprostřed něho postavený nový altán. To vše najdete v bezprostřední blízkosti psího útulku na Spálence.

sponem 10 m, a to do čtverce. Vysazeno bylo 6 odrůd hrušní (např. Kozačka, Hardyho), 8 odrůd jablek (např. Spartan, Matčino, Holovouský malináč), 6 odrůd slivoní švestek a renklód (např. Altanova, Domácí velkoplodá), 6 odrůd třešní (např. Karešova, Těchlovan), 4 odrůdy višní (např. Královna hortenzie) a dále 4 kusy ořešáku královského a 2 kusy morušovníku. V sadu je umístěn dřevěný altán o průměru 6 metrů.

Pro zvýšení atraktivity naučné stezky vznikla na její trase geolokační hra, kterou navrhla a zpracovala společnost GEOFUN s.r.o. Jistě vás napadne, o čem taková hra bude. Nechceme vás napínat. Hra se jmenuje Veverčí dobrodružství, a kdo si aplikaci GEOFUN následně hru stáhne do svého mobilního telefonu a vydá se na naučnou stezku Borky, bude mít možnost spolu s veverkou Terkou hledat

ztracené srnčejmé jménem Mireček, užít si přitom napínavých i zábavných chvil a ještě se dozvědět spoustu zajímavostí o přírodě. Hráči, kteří již Terce pomohli s hledáním ztraceného Mirečka, hodnotí hru kladně, což je možné si ověřit v hodnocení hry v aplikaci. Například uživatka anna.chorvathova dne 4. dubna uvedla: „Moc příjemná hra, která ubíhá tak, že člověk ani nezaznamená, že má v nohách 5 km.“ Uživatel Veselý sýsel potom 3. května dodává „super příběh“.

Ve sponzorské smlouvě uzavřené se společností BILLA je uveden požadavek na slavnostní předání naučné stezky občanům města Kolína v rámci vhodné akce pořádané městem Kolín. Už od počátku projektu bylo jasné, že ke slavnostnímu předání nemůže dojít jindy než při zahájení 13. ročníku výstavy

o životním prostředí, které mělo proběhnout ve středu 22. dubna 2020 v Městském společenském domě. V rámci této akce mělo dojít k symbolickému přestřihu pásy a společnost BILLA měla připravit pro návštěvníky po celou dobu výstavy soutěžní okruh zaměřený na propagaci naučné stezky, včetně zajištění odměny pro soutěžící.

K předání stezky dojde v úterý 9. června v 10 hodin

Vzhledem k tomu, že akce nemohla proběhnout, jsme se se společností BILLA dohodli, že se zúčastní výstavy o životním prostředí v dubnu 2021. Vlastní přestřžení pásy a symbolické předání stezky občanům města Kolína proběhne v úterý 9. června 2020 od 10 hodin u altánu v nově založeném ovocném sadu. Upřesňující informace o konání budou uvedeny v prvním červnovém týdnu na webových stránkách města Kolína.

Děkujeme společnosti BILLA za financování projektu i za naplánování a připravení slavnostního předání. Potom hned můžeme vyrazit na naučnou procházku do Borků. Nezapomeňte si tentokrát do přírody vzít chytrý mobilní telefon s nabitou baterií, ať můžete ulovit zvuky lesa nebo veverce Terce pomoci najít Mirečka.

Text a foto: Ing. Martin Gregor, DiS./OŽPZ

Stačí si stáhnout aplikaci Geofun a děti mohou po cestě hrát hru o veverčím dobrodružství

Atmosféra Kmochova Kolín letos alespoň na TV NOE

Kmochův Kolín se letos se stejně jako jiné velké festivalové akce konat bohužel nebude. Nepřijdeme o něj ale úplně. Televize NOE, která v Kolíně v roce 2018 a 2019 při festivalu natáčela, připravuje pro letošní rok, v čase konání festivalu, reprízy hudebních vystoupení a přenosů.

Na začátku měsíce dubna rozhodla Rada města Kolína s ohledem na nouzový stav a jeho předpokládaný vývoj o zrušení připravovaného 57. ročníku Kmochova Kolína. Ten se měl uskutečnit o víkendu 12.–14. června tohoto roku. Příznivci festivalu ale nepřijdou zkrátka. V letech 2018 a 2019 natáčela v Kolíně Televize Noe a mnohá vystoupení vysílala přímým přenosem, případně koncerty reprízovala ze svých archivních záznamů.

Pro letošek Televize Noe připravuje uvedení záznamu několika festivalových koncertů z posledních dvou let, některé již odvysílala v průběhu měsíce května, na některé se můžeme těšit právě o druhém červnovém víkendu.

Televizi Noe můžeme díky přechodu na DVB-T2 naladit i v našich domácnostech. Na webové adrese www.tvnoe.cz najdete její vysílání přes internet, televizní program, archiv pořadů a mnoho dalších informací.

Fotografie z monstrikoncertu Kmochova Kolína z roku 2019. Náměstí plné diváků, muzikantů a mažorettek. Na dirigentském stupínku Miloslav Bulín, dirigent Městské hudby Františka Kmocha. Zavzpomínat budeme mocí díky TV Noe. Foto: archiv města Kolína

Jaký program TV NOE připravuje?

- 12. 6. v 15 hod. – Kmochův Kolín 2018: společný koncert kolínských orchestrů a slavnostní zahájení
- 13. 6. v 15 hod. – Kmochův Kolín 2019: průvod městem
- 14. 6. v 15 hod. – Kmochův Kolín 2019: monstrikoncert blok B a FINÁLE

Změna programu je samozřejmě vyhrazena, doporučujeme sledovat facebookovou stránku Kmochova Kolín, případně program televize, časy budou v případě změny oznámeny.

Jitka Kříčková

Městská hudba Františka Kmocha

Velká dětská hřiště v provozu

Venkovní neoplocená sportoviště v Kolíně lze využívat již neomezeně. Hřiště, která jsou uzamykatelná – hřiště na Kmochově ostrově, Centrální dětské hřiště na sídlišti, hřiště v ul. V Brízách a skatepark pod Novým mostem již funguje standardním způsobem. Před otevřením všechna hřiště prošla kontrolou detekce kovů, vyčištěním a drobnými opravami.

Pomoc z automatu Linka pomoci

V budově polikliniky ve Smetanově ulici jsou stále k dispozici automaty na roušky a dezinfekci. Je možné zakoupit dezinfekční přípravek Anti-COVID v lahvičce 250 ml za 20 Kč nebo 500 ml za 40 Kč a dále pak sáček o objemu 100 ml s hygienickým gelem s dezinfekční přísadou za 90 Kč. Roušky stojí 30 Kč a veškerý výtěžek z prodeje odchází na charitativní účely – konkrétně na provoz Domácího hospice Srdcem, z. ú.

Linka pomoci, která byla určena občanům Kolína během nouzového stavu pro asistenci s nákupem léků či potravin, končí k poslednímu dni v květnu.

Infolinka bude ale nadále sloužit všem obyvatelům, kteří se dostali do obtížné životní situace jako např. zajištění pomoci při péči o osobu blízkou, problémy se ztrátou bydlení, řešení závislostí, řešení dluhů, exekucí či jiných finančních problémů atd. Telefonní číslo 721 952 438 zůstává v platnosti. Nebojte se zavolat a říci si o pomoc.

Hráči i fandové hokeje mohou slavit

V minulém čísle Zpravodaje jsme informovali, že se před kolínskými hokejisty otevřela možnost postupu do první ligy. To však vyžaduje kromě sportovních úspěchů i nemalé náklady. Vedení kolínského klubu proto začalo intenzivně jednat s městem i sponzory, aby si ujasnilo, jestli může výzvu přijmout. Těsně před uzávěrkou tohoto čísla padlo rozhodnutí – Kolínští kozlové půjdou výš!

První liga – respektive Chance liga, jak se dnes po spojení s novým marketingovým partnerem nazývá – byla pro kolínské hokejisty dlouho nedostupná. V této druhé nejvyšší tuzemské soutěži budou působit poprvé od roku 1983.

Úspěch s sebou nese i zvýšené nároky. K radosti hokejistů to vedení města přijalo jako výzvu. Pomohlo jim získat větší příspěvky od sponzorů (zapojil se i Vít Rakušan), umožní klubu přivydělat si na stadiónu prodejem občerstvení ve vlastní režii, pomůže i s přípravou kvalitnějšího zázemí, které vyžadují pravidla vyšší soutěže. Na co se můžeme těšit v budoucnu?

„Současné vedení klubu staví tým na odchovancích a stará se skvěle o mládež, v posledních třech letech víc pomáhá i město,“ říká starosta Michael Kašpar. „Platíme například bruslení dětí z mateřských škol. Využily to všechny školky a hokejistům se následně obrovsky zvýšila členská základna v přípravě. Dokonce si toho všiml i Český svaz ledního hokeje a chce se kolínským modelem inspirovat. My se každopádně budeme radovat hlavně z narůstajícího počtu sportujících mládeže a teprve pak z medailí, které to možná přinese.“

redakce Zpravodaje

Starosta Michael Kašpar a prezident kolínského klubu Luboš From mají radost. Sportu v Kolíně se daří.

Taehan vítězem prvních on-line závodů v ČR

Taekwondisté si o prvním květnovém víkendu zazávodili i přesto, že v současné době žádné klasické závody ani tréninky neprobíhají. Konal se totiž historicky první on-line turnaj v České republice.

A byl o něj zájem. Organizátoři Hirundo Poomsae Cupu oblékli do toboků (cvičebních úborů) celkem 138 závodníků ze třinácti českých i slovenských taekwondo WT klubů, které navíc výtěžkem ze startovního podpořily organizaci Cesta domů.

Účastníci měli za úkol natočit, jak cvičí doma v obýváku, pokoji, ve sklepě nebo venku dvě technické sestavy. Ty si mohli buď vybrat, nebo je těm zkušenějším určil los. Video nasdíleli do facebookové skupiny a tam je pak rozhodčí v neděli 3. 5. 2020 ohodnotili.

Z našeho klubu se zapojila třicítka závodníků a na pomyslných stupních vítězů se vystřídali ve většině kategorií. Vydařené sestavy předvedli nejen ostřílení závodníci, kteří se

stali celkovými vítězi své kategorie hned jednáctkrát, ale také úplní nováčci. Emma Jana Maynardová dokázala na svých prvních závodech dosáhnout na stříbro a Šimon Samek hned napoprvé v konkurenci deseti zkušenějších soupeřů vybojoval třetí místo. Na otázku, jak se mu závodilo a jak se na závody připravoval, osmiletý bojovník odpověděl: „Závodění se mi líbilo moc, bavilo mě a líbilo se mi, že tam byla spousta dětí, které dělaly také pěkné sestavy. Trénovali jsme se sestrou Sofčou a s tátou doma i na zahradě, ale už se těším na společné tréninky do tělocvičny.“

Nezávodilo se ale pouze v jednotlivcích, své sestavy mohli natočit také sourozenci a rodiče s dětmi. I těchto kategorií se zúčastnili cvičenci z Taehanu a obsadili většinu medailových pozic. Sestry Bulíčkovy vybojovaly druhé místo za zlatými sourozenci Hájkovými z našeho klubu a v rodinné kategorii se zadařilo Leeovým a Rosenbaumovým, kteří se po

dělili o místo druhé a třetí.

Celý turnaj byl bodován podle nového bodovacího systému. Taehan dokázal vybojovat 645 bodů a stal se tak celkovým vítězem. Druhý tým v pořadí nasbíral pouhou polovinu našich bodů.

Gratulujeme všem závodníkům a děkujeme, že i v této době pilně trénují a rozhodli se podpořit dobrou věc.

Kateřina Pešková, Taehan

Jak být normální v době koronavirové

Omezit čtení zpravodajských serverů a sledování televize. Ignorovat vysílání městského rozhlasu. To je samozřejmě trochu nadsázka, ale nemáte pocit, že už to všichni přeháníme jak s vymýšlením nových opatření, tak s jejich kritikou? Normální je dočasně slevit ze svých svobod a nároků tak, abych neohrožoval ostatní. Přece jen se bojíme o své blízké a ono je proč. Pandemie ale kromě úžasných projevů solidarity a mimořádných schopností akcelerovala chování lidí, kteří být normální nechtějí nebo už neumějí. Nastává čas se vrátit do normálního módu.

Vypadá to, že podle většiny ekonomů jsou jediným receptem na řešení krize a nastartování ekonomiky masivní dotace od státu. Nejlépe plošné a co nejvyšší, do čehokoliv a bez rozumné kontroly. Od části politického spektra bych čekal jinou reakci než snahu ještě dotace navýšit. Normální je podnikat a svou aktivitou se přičinit o to, že se mám lépe než ostatní. Snad si ještě pamatujeme, že společenský systém, který tuto aktivitu zabíjel, vedl k tomu, že jsme byli chudí všichni. Normální je ale přijmout i rizika podnikání – úspěch,

vyšší nasazení nebo časovou náročnost, závislost na vnějších okolnostech a stres z konkurenčního boje. Normální je i vytváření rezerv na horší časy a placení daní v těch lepších.

Od samosprávy města očekávám, že oseká výdaje chytře a bude preferovat takové investice, kde se vložená koruna v rámci města, případně České republiky ještě párkrát otočí. Protože stát bude muset své dluhy splatit z vybraných daní, nebude je možné mít nízké. Naše město už zkušenost se splácením dluhu má. Nesplatil je starosta města, ale občané, kteří vydělávali a platili tady (v České republice) daně. Správné je si uvědomit, že takhle se to má i se státem. Pojďte společně podpořit podnikání chytře. Aby bylo normální ocenit, jestliže je někdo ve svém oboru dobrý.

Nabídl jsem členům zastupitelstva nápad, jak podpořit jednu část ekonomiky, kde vložené peníze opravdu zůstávají ve městě, regionu a státu. Pandemie ublížila dramaticky restauracím, kde se dobře vaří. Myslím, že lékaři, sestřičky, záchranáři a další obětaví lidé by možná spíše než slavnostní ceremoniál ocenili poděkování ve formě poukazu na oběd či večeři s někým blízkým. Reagoval bohužel jen Petr Král, asi vím proč. Sám dlouhá léta podnikal. A já u něj rád utrácel za knížky.

Jestliže jsme dnes ochotní číst na obalech údaje o složení, abychom nepřekročili míru cukernatosti, tučnosti nebo přidaných látek a preferujeme bio, fair-trade či eko za vyšší cenu, zkusme např. vyplacené kompenzace utratit u svého řezníka, kadeřníka, opraváře, ubytovatele, kuchaře či hospodského. Jako spotřebitelé můžeme volit podle svých preferencí bez omezení.

Ještě douška. Doufám, že si čtenář všiml poznámky redakce pod našimi příspěvky v každém Zpravodaji. Přejde mi zbytečná a nedivím se, že část občanů Kolína považuje měsíčník za hláskou troubu, sloužící k PR vedení města. Jeden diskutující pravil: „Dělají to tak všichni a někteří líp“. Měl pravdu. Mnohem lepší by ale bylo, kdyby Zpravodaj aspoň nějaký čas propagoval kvalitní a dostupné služby ve městě a okolí. Klidně do konce roku a zadarmo.

Aleš Čermák

Autor je zastupitelem za ANO 2011

Pozn. redakce: Do článků zveřejněných v této rubrice redakce nezasahuje, jsou vyjádřením autora.

Žákům přerušil koronavirus učení s roboty

Ještě před přerušením běžného školního života koronavirem žáci Základní školy Ovčárecká pokračovali ve škole v práci s roboty. Díky spolupráci s firmou ControlTech s. r. o., která škole zapůjčila robota DOBOT Magician, se děti mohly seznámit s tímto robotem v kroužku Malý technik. Škola se tímto způsobem snaží rozšiřovat technickou výuku a zařazování moderních technologií do vzdělávacího procesu. Robotiku a s tím spojené logické myšlení má „Šestka“ v plánu postupně zařazovat a využívat i v běžných hodinách.

S velkým nadšením zvládli oživení nového robota žáci šestého ročníku. Jedná se o snadno programovatelného robota, který je díky svým vlastnostem ideálním prostředkem nejen pro prvotní seznámení, ale i pro další efektivní výuku programování. DOBOT Magician je vhodným robotem jak pro úplné začátečníky, tak i pro efektivní rozvoj znalostí pokročilých uživatelů. Dobot Magician je multifunkční desktopové rameno pro praktickou výuku, a to i s návazností na střední školství a praxi. Základním prvkem je robotická ruka. Díky vy-

měnitelným nástrojům může Dobot Magician provádět další činnosti, jako jsou 3D tisk, laserové gravírování, psaní nebo kreslení. Magician můžete ovládat programováním, aplikací na iPad/iPhone, Bluetooth, WiFi, myši, gesty.

Za inovativní design a softwarové aplikace vyhrál Dobot Magician ceny CES2018 Innovation Award a iF DESIGN AWARD 2018.

Lukáš Kačer
ředitel ZŠ Ovčárecká

Chráněné bydlení pro klienty Fokusu

Společnost FOKUS Mladá Boleslav z.s. – středisko Kolín otevírá nové chráněné bydlení komunitního typu. To se nachází v krásné prvo-republikové vile blízko Tesca, v ulici 5. května 435. Při příležitosti otevření této nové sociální služby v Kolíně zve FOCUS v pátek 26. června na den otevřených dveří. Bude možné si prostory prohlédnout, dozvědět se více o službách společnosti, popovídat. Nebude chybět občerstvení a možnost zakoupit si výrobky klientů.

Chráněné bydlení poskytuje služby dlouhodobě duševně nemocným, kteří ztratili dovednosti potřebné k samostatnému bydlení.

Služby jsou zaměřeny na klienty, kteří byli dlouhodobě hospitalizováni v psychiatrické léčebně (tzn. déle jak jeden rok) a během hospitalizace ztratili dovednosti, které jsou potřebné pro samostatné bydlení. Služba je současně zaměřena na klienty, kteří žijí u svých příbuzných (nejčastěji rodičů) a nemají možnost plně uplatnit, popř. se naučit dovednosti nutné k bydlení.

Veronika Kříčková
oblastní ředitelka

Za tvář našich měst si můžeme sami

Současná situace okolo nového typu koronaviru svádí mnohé k úvahám, co že si za kouzelné poznání z této krize odneseme? Z různých pořadů a diskusí máme pocit, že je nám to skoro vnucováno. Možná si něco odneseme, ale dost možná také vůbec nic.

Co je však stále ještě cítit, je étos určité spolupráce a zájmu o své okolí, sousedy a bližní. Vytvářejí se různé skupiny, a to jak v reálném prostředí, tak na sociálních sítích.

Město je společenství. Život ve městě je o společnosti. Lidé ve městě žijí společně a sdílejí spolu své úspěchy i neúspěchy. Koronakrize ukázala, jak důležitá tato společenství mohou být. Města se ukázala jako organismy, které se umí postarat o své občany právě díky tomu, že známost a blízkost jednotlivých aktérů jsou podstatné. Ukázalo se, že schopnost přímé komunikace, rychlé reakce, ale také určité improvizace v nejistotě, kdy se platné informace mění ze dne na den a plán zcela chybí, jsou hodnotou, kterou svým občanům dokáže nabídnout právě město a jeho správa. Město je

tedy silný živý organismus. Je však zranitelný. A to právě dokumentuje kresba uvádějící tento článek.

Z pohledu architekta je dobrá stavba měst také o společenství. Každý dům, nový nebo opravený, každá úprava prostoru města ovlivňují život jeho obyvatel zcela zásadně. Dobré příklady mohou ovlivňovat vkus, životní cíle a chuť ve městě žít. Špatné příklady mohou znechutit místo mnohdy na celý život anebo inspirovat různé spekulanty. Architektura je fatální. Nejde se jí vyhnout. Nejde se jen nevidat a obejít ji, to už je „pštrosí syndrom“.

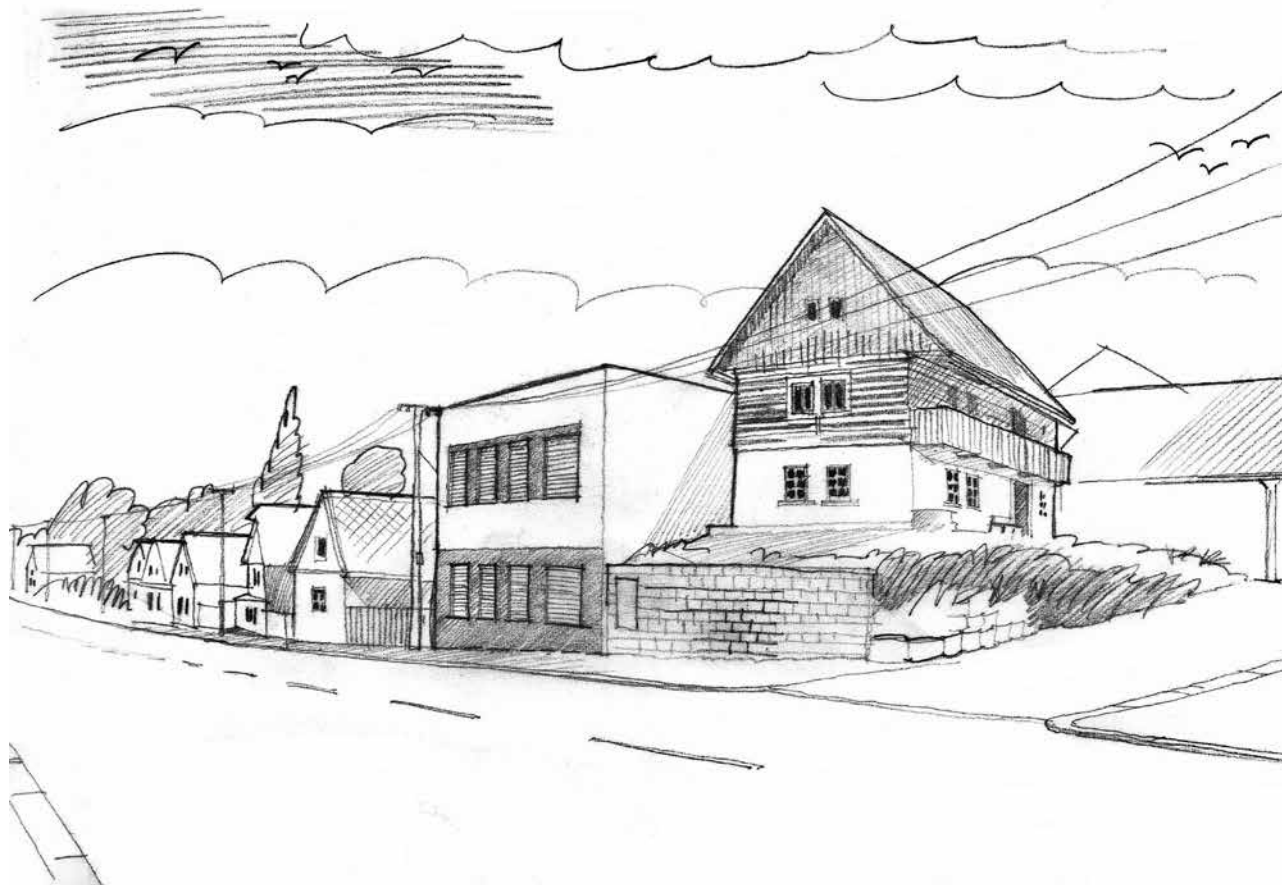
Jako architekt města se snažím primárně ovlivňovat investice a projekty, které činí samospráva. Podstatnou složkou stavění ve městě je však i soukromá sféra nebo stavební aktivity jiných subjektů. Možná jde o drobnější kousky, ale i řada drobných domků vytváří ulici nebo náměstí. Mé přání je tedy v tuto chvíli jednoduché: Zkuste si z této výjimečné doby odnést pozitivní promyšlený kreativní zájem o svět kolem sebe. Ne už ten zjednodušený, rychlý, primárně kritický, facebookový. Uvědomte si prosím, že váš dům, jeho fasádu, barvu, oplocení, zahradu ... to vše vidí i vaši sousedé nebo náhodní kolemjdoucí. Není to

jen vaše vizitka, ale důležitá součást společně sdíleného prostoru a životního prostředí. Toto vše ovlivňuje psychiku lidí, ale také třeba sny a touhy dalších generací, které své vlastní snažení vědomě či nevědomě porovnávají. I s tím, co bylo možné, když vyrůstali, a co viděli na vlastní oči. Je to ta podvědomá zkušenost, která nás všechny ovlivňuje.

V Kolíně lze najít hezké kvalitní příklady realizací, které město citlivě dotvářejí a přináší kvalitu. Nevyjmenuji jistě všechny, ale jsou to určitě Dům seniorů (Senecura – pozn. redakce), který citlivě dokončil jednu stranu Husova náměstí, dále drobná dostavba do škvíry mezi objekty Vyšší odborné školy misijní a teologické v Benešově ulici, kde se architektu Malinovi podařilo navázat na funkcionalistický odkaz Kolína. Dále určitě vznikající úprava objektu společnosti Prostor naproti Futuru, která se stane výrazným prvkem vstupu do města. A mohl bych pokračovat dále.

Za to, v čem žijeme, si můžeme sami. Tak si přejme to nejlepší.

*David Mateáško
architekt města Kolína*

„Když jsem toto sousedství příbytků uviděl, tak jsem se zprvu lekl. Jak je to možné?“ říká David Mateáško, autor skicy, na které zachytil skutečnou situaci v Sobotce. „V územním plánu plocha pro bydlení v rodinných domech venkovského charakteru. Definiční rodinného domu splňují oba příbytky. Ale venkovský charakter? A to těsné sousedství? Bohužel v tomto případě naprosto selhal zdravý rozum. Zvítězilo individuální přání jednotlivce.“

Úsměv je malé, ale podstatné gesto

Důvody k dobrovolnictví bývají většinou morální. Patří mezi ně potřeba pomáhat druhým, měnit svět k lepšímu, pomáhat při živelní katastrofě, mírnit utrpení nemocných lidí při epidemiích apod. Tak zní obecná definice dobrovolnictví. V době koronavirové epidemie se ukázalo, že potřebu nezištně pomáhat vnímá možná více lidí, než bychom čekali. Kolínští dobrovolníci se shodli na jednom. Odnegli si dobrý pocit a zkušenost, že jsme národ, který si ví rady v každé situaci.

Co se týče dobrovolnické činnosti, stali jsme se v Kolíně svědky neuvěřitelné podpory a rozsahu nabízené pomoci. Někteří dobrovolníci fungovali samostatně, ale většina se spojila do skupin nebo už byla v organizacích, jejichž posláním jsou právě pomoc druhým a snaha o lepší svět. Příkladem může být Junák – český skaut, kde ohrožení virem přijal jako výzvu k akci **Martin Zoubek** z 1. střediska Kolín. „Svět se nejlépe i nejjednodušeji zlepšuje v blízkém okolí, kde víme, jak a čím můžeme pomoci.“

Úsměvy seniorů

Tato kolínská skautská organizace se městu přihlásila hned s nastalou krizovou situací. Martin Zoubek oslovil dospělé členy střediska, zda chtějí pomoci. „Dle očekávání jsem dostal kladné ohlasy především od studentů, kteří přišli o hlavní výplň svého času, a morální podporu od starších činovníků, kteří pracují. Následně jsem panu starostovi Kašparovi nabídl, že jsme připraveni pomoci, s čím bude potřeba.“ Za celou skupinu pak komunikoval s Romanou Hanušovou ze sekretariátu města, která mu předávala seznamy, kam mají ochranné prostředky doputovat. Svým kolegům vyčlenil konkrétní oblast Kolína s adresami seniorů, což výrazně zrychlilo samotné roznášení. Každý dobrovolník si pak vytvořil vlastní trasu mezi jednotlivými místy, kam následně roznášeli roušky do schránek a dezinfekci. Junáci tímto způsobem roznesli stovky zásilek a zapojili se i do rozdávání dezinfekce občanům Kolína ve volebních místnostech. „Rád bych vyzdvihl vůdkyni našeho oddílu světlušek (nejmladších dívek, pozn.redakce) **Veveřky Kristýnu Bubníkovou**. Ta se částečně zapojila do roznosu roušek, ale především jich se svou kamarádkou z vlastní iniciativy stovky ušila a darovala městu,“ říká Martin Zoubek.

Každý dobrovolník si volil při roznosu vlastní trasu a systém.

O seniorech se traduje, že jsou často mrzouti, s nimiž je těžké vyjít, ale zkušenost junáků je opačná: „Snad nikdo z nás se neseťkal s nepřijemnostmi. Spíše naopak. Seniori měli obrovskou radost, že na ně někdo myslí a že jim město naším prostřednictvím pomáhá. Často byli udiveni, že nemusí nic podepisovat či dokonce platit. Každé milé slovo nás zahřálo u srdce.“ Také ze spolupráce s městem má Martin Zoubek radost. Ukazuje se, že vzájemná symbióza funguje. Na jedné straně vedení města organizaci podporuje v činnosti, oni na oplátku investovanou podporu vracejí čestnými strážemi při pietních akcích, pomocí s průvodem při Kmochově Kolíně a nyní i tímto způsobem.

Pochopení zaměstnavatelů

Další z dobrovolnických skupin byla parta vodních skautů Poutníci Kolín, kterou koordinoval **Jindřich Štědrý**. I oni měli rozhodování rychlé a řídili se posledními slovy skautského slibu: „...duší i tělem být připraven pomáhat vlasti i bližním.“ Jako kolektiv se společně nabídli městu. Na každou konkrétní akci zařadila výzva, kterou Jindřich Štědrý napsal na společnou facebookovou skupinu a přes níž se dle svých možností hlásili dobrovolníci z řad kolínských Poutníků. Celkem se střídalo na čtyřech akcích sedmnáct dobrovolníků. První akcí byl výlep plakátů na vchodové dveře bytových domů. „Bylo jen pár stupňů nad nulou, foukal ledový vítr a holkám padaly věci ze zmrzlých rukou,“ vzpomíná Jindřich Štědrý. Pokračováním byl roznos více než pěti set látkových roušek seniorům. Poutníci vydávali také dezinfekci na výdejních místech, poslední a časově nejnáročnější akcí byl roznos lahvíček s dezinfekcí seniorům nad osmdesát let. Někteří chodili ve svém volném čase po práci, někomu zaměstnavatelé vyhověli s úpravou pracovní doby, a dokonce půjčili i firemní vozidlo na rozvoz. Skauti z řad studentů chodili i dopoledne, pokud jim to dovolila školní online výuka. Chození v terénu a kontakty s lidmi nebyly zvláště v počátku nic příjemného. Každý si byl vědom rizik. Kontakty dobrovolníci omezovali na nezbytné minimum, ideálně na úplně bezkontaktní předání. Na výdejních stanovištích, kde byl kontakt největší, byli vybaveni ochrannými pomůckami od města. Členové mezi patnácti a osmnácti lety museli

mít souhlas rodičů, že plně vědí, co se bude dít a jaká jsou rizika. Jindřich Štědrý to komentuje: „Nakonec největší hrozbou pro nás bylo neudusit se vlastní rouškou po vyběhnutí schodů do posledního patra paneláku.“ A co samotní seniori, ke kterým putovala pomoc? „Na počáteční nedůvěru jsme se připravili,“ vzpomíná Jindřich Štědrý, mezi skauty zvaný Ďobek, „a snažili se na sobě nosit skautský šátek nebo rovnou skautský kroj, abychom nevypadali jako prodejci levné elektřiny. Při roznosu opravdu z počátku panovala lehká nedůvěra, ale po první větě se vždy rozplynula a v drtivé většině případů bylo chování příjemců velice milé. Našlo se pár osob, se kterými nastala slovní potíž, ale vždy se jednalo jen o osobní neinformovanost, která se většinou vysvětlila. Hodně nám pomohla i osvěta rozhlasem od vedení města, kdy na nás někdy doslova lidé čtali a skoro se i báli, abychom je náhodou nevynechali.“

Ačkoliv pro mnoho lidí koronavirus představoval především strach a obavy z neznáma, Jindřich Štědrý má jasno. „Ze všeho jsem si odnesl hlavně dobrý pocit! Že jsme mohli být i trochu nápomocní. Odnegli jsme si hezké vzpomínky na úsměvy lidí, kteří v těchto malých, ale tak podstatných gestech vidí, že nejsou ve společnosti v krizi sami a je na ně pamatováno.“

Balíčky s rouškami se balily do co nejužší verze, aby se vešly do schránek.

Iniciativa tvořivých

Totální bezmoc z toho, že vláda zdravotníky a záchranné složky nechala na holičkách, přiměla k rozhodnutí pomoci také fotografa **Jana Strnada**. Ten měl sice v březnu odjet do lázní, ale vše bylo ze dne na den jinak. Hned po vyhlášení nouzového stavu se spojil s několika dalšími lidmi a pomáhali řešit dezinfekci jednorázových respirátorů, o které byla největší nouze. I na infekčním oddělení v nemocnici

Ochranných štítů vyrobila skupina Tisknu pro Kolín zhruba sedmáct set. Ty šly v první vlně do nemocnice a záchranným složkám. Teď je využívají např. učitelé ve všech kolínských školách.

totiž dostaly sestry každá jen jeden na týden, přestože je to pomůcka maximálně na čtyři hodiny. „Honza Košina zapůjčil generátory ozónu na desinfekci respirátorů a sanitek. S Michaelem Coubalem, Honzou Košinou a Šárkou Vladykovou jsme se pustili do výroby špičkových respirátorů. Vznikla skupina Tisknu pro Kolín, ve které aktivně pracovalo asi třicet lidí a firm se svými 3D tiskárnami. My další jsme respirátory kompletovali, David Prokop je lakoval. Když jich začal být dostatek, výrobu jsme přeměřovali na štíty. Tiskařů zbylo sice jen asi deset, ale mákli neskutečným způsobem. Hodně nám pomohla firma Plehaso Plaňany, která zdarma řezala plexi pro štíty. Sehnat materiál byl největší problém. Tenké plexi, tedy přesněji čiré PET-G desky, skoro nešlo sehnat. Vzalo mi to několik dní, než jsme vůbec nějaký materiál dostali,“ popisuje proces Jan Strnad. Také vyzdvihuje práci Pavla Gallerta, který vytiskl bezmála pět set čelenek na štíty.

Skupina Tisknu pro Kolín od března vyrobila stovky respirátorů, některé i s vysoce kvalitními filtry U16m, které vydrží sto dní. Dále také zhruba sedmáct set štítů a tři tisíce nanofiltrů do roušek, které Jan Strnad po večerech doma stříhal. Ochranné prostředky, které vyrobili, šly v první vlně do kolínské nemocnice, záchranným složkám, Městské policii Kolín, dobrovolníkům a lidem pečujícím o seniory. Dále pak učitelům do škol a školek, kadeřnicím a dalším. Každý z dobrovolníků finančně přispěl na materiál dle svých možností, později se podílelo město Kolín a několik soukromých osob, z nichž Jan Strnad vyzdvihuje Romanu Podhrázkou.

Mezi ty, které Jan Strnad nejmenoval, ale rovněž pomohli, jak mohli, a jimž patří jim velký dík, jsou: David Kopecký, Tomáš Coubal, Ondřej Peřák, Ela Ostapiuk (3DTK), Colonia press, a.s., Auto Kelly, Pavel Gallert, Dan Groh, Erik Ibolya, Lukáš Malina, Tomáš Paclt, Tomáš Jobbágy, Tomáš Zapior, Jakub Starý,

Ondra Dusílek, Honza Krch, Střední průmyslová škola strojírenská Kolín, Tomáš Vladyka, Ondřej Čížek, David Novák, Tomáš Kováč, Hanka Vanclová, Radek Chroust, Ondřej Litera, David Šmíd, Petr Čížek, Milan Vlášek, Odborná střední škola podnikání a mediální tvorby, Zuzana Istenčinová, Pavel Kohout, Pavel Veselý a Lučební závody Kolín, Vladka Bartoničková, Tomáš Růžička, Králík divoký a ARMOR.cz. „Snad jsem na nikoho nezapomněl,“ dodává Jan Strnad.

Roušky všem

Nejpočetnější skupina dobrovolníků představovaly ženy, které začaly šít roušky. **Jana Červinková**, profesí mzdová účetní, společně s příbuznými a kamarádkami Lenkou Zárubovou, Soňou Červinkovou, Janou Matuškovou a Pavlínou Vydrařovou jich pro potřeby města našly přes tři tisíce a dalších čtyři sta pro své rodiny a přátele. Začaly 16. března a stále šijí. V prvních dnech to bylo i dvanáct hodin denně, v současné době tak pět. Jak Jana Červinková poznamenala: „V začátcích nás bolelo úplně všechno, ale už si zřejmě zvykáme.“ Jejima rukama prošly všechny roušky – nejen při šití, ale při i stříhání, sežehlování proužků na zavázání nebo závěrečném žehlení.

Ze začátku se roušky šily z materiálů z vlastních zdrojů, ale pak nastal problém. „Najednou bylo více rukou na šití než materiálu,“ vzpomíná Jana Červinková. „Po otevření galanterií nám našťěstí látky začal shánět tým z městského úřadu. Materiál financovalo převážně město Kolín a částečně i má rodina. Ušité jsme vozili a stále vozíme na sekretariát paní Jiřiny Holubové nebo paní místostarostce Ivetě Mikšíkové.“ První ušité roušky směřovaly mezi záchranné složky, na rouškovník před radnicí, pro seniory i jinam, kde byly akutně potřebné. „Za výborný nápad považují rouškomat, kde si všichni mohou roušku koupit. Svou koupí rovněž

pomáhají, a to Domácímu hospici Srdcem,“ dodává Jana Červinková.

Tým kolem Jany Červinkové od počátku šije nejvíce dvouvrstvé skládané roušky na zavázání. V začátcích je inspirovalo video s návodem pro jednu z pražských nemocnic. Poté začaly šít i skládané roušky s gumičkami za uši a také tvarované roušky. U nich je ale potřeba přizpůsobovat velikost pro dospělé, děti, muže a ženy. Pro rouškomat šijí nadále dvouvrstvé skládané roušky s tkalouny na zavázání. Jde o univerzální velikost, a tak jsou nejpraktičtější pro časté praní ve vysokých teplotách. „Z mé zkušenosti tento typ upřednostňují i ti, kteří ústenku musí používat nepřetržitě po delší dobu, například celých osm hodin v pracovním provozu,“ říká Jana Červinková.

Jana Červinková, druhá zleva, pravidelně zásobovala s kamarádkami městský úřad rouškami. Ušily jich přes tři tisíce.

Trénink jinak

Čas pro společný trénink, který v tu dobu nebyl povolen, využil k pomoci také spolek Spartan, tréninková skupina z Kolína. Trenéři v čele s koordinátorem **Martinem Turkem** oslovili starostu, od kterého se dozvěděli, co a jak by pomohlo. Přes Facebook pak svolali členy své skupiny a zapojili je do dobrovolnické činnosti. Skupina Spartanu roznesla téměř tři tisíce roušek a vydávala dezinfekci na čtrnácti výdejních místech v Kolíně. „Časově to bylo velice náročné. Byť to nikomu nezasáhlo do práce či do studia, bylo na každém, kdy a jak dlouho bude roznášet. Organizace ale byla skvělá! Chtěl bych tímto všem lidem z kolínského Spartanu poděkovat,“ říká Martin Turek. Samo roznášení do schránek nevnímal jako rizikové, moc lidí za celou dobu nepotkal. „Vždycky jsem zazvonil, předal roušku do schránky dle instrukcí a mazal na další adresu. Tím neříkám, že to rizikové nebylo, ale tak jsem to vnímal já. Za daleko větší riziko jsem považoval jít do obchodu.“

Hana Morová

pozn.redakce: Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kdo nezištně přiložili ruku k dílu, aby pomohl jiným. Každé pomoci si opravdu vážíme a nezapomínáme.

Dřina, která baví

V Kolíně máme sportovce, který má za sebou ve svých šestadvaceti letech řadu úspěchů na domácí i mezinárodní scéně. Není tedy divu, že letos vyhrál již potřetí anketu Sportovec roku, tentokrát i se svým trenérem Martinem TAFTLEM. Vloni se mu pro zdravotní problémy a bolesti v rameni nepodařilo kvalifikovat na olympiádu v Tokiu, přesto byl Daniel RADOVESNICKÝ s výkonem spokojený.

Gratuluji vám oběma k prvenstvím v prestižních kategoriích – Sportovec roku a Trenér roku. Byli jste před vyhlášením nervózní?

Daniel: Nervózní jsem nebyl, anketu беру jako takové zpestření a ohlédnutí se za předešlou sportovní sezónou. Úspěch mě vždycky mile překvapí a potěší, ale pořád to vnímám tak, že je hrozně obtížné porovnávat mezi sebou různá sportovní odvětví.

Martin: Já to беру podobně.

Jaké byly vaše gymnastické začátky? Co rozhodlo, že jste zůstali sportovní gymnastice věrní?

Daniel: Já jsem s gymnastikou začal v pěti letech v kolínském Sokole. Od malička mě hrozně bavila, líbilo se mi, jak se postupně zlepšuji, učím se pořád nové dovednosti a cviky. Abyste u nějakého sportu vydrželi tak dlouho, je velice důležité mít kolem sebe lidi, s kterými si dobře rozumíte, a také zapáleného trenéra, který vám předá lásku ke sportu. To si troufnu říct, že jsem měl.

Martin: Když se nad tím zamyslím, já vlastně neměl na výběr. Maminka mě přivezla ještě v kočárku a od té doby mne to nepustilo.

Danieli, ve sportovní gymnastice se soutěží v tzv. víceboji, v absolvování různých disciplín. Můžete je čtenářům představit?

Daniel: Sportovní gymnastika je jeden z nejstarších olympijských sportů, který má v české historii velké sportovní úspěchy. V gymnastice mužů se závodí v šesti disciplínách: prostná, kůň našíř, kruhy, přeskok, bradla a hrazda. Moje nejoblíbenější a nejúspěšnější nářadí jsou bradla a hrazda, na nich trávím na svém běžném gymnastickém tréninku nejspíše i nejvíc času. Od mala je mým nejméně oblíbeným nářadím kůň našíř, ale i k němu jsem si v posledních letech našel cestu a trénink na koni беру jako svoji osobní výzvu ke zlepšení celého šestiboje.

Martine, jak jste se dostal k trénování Daniela? Co vás na Danielovi poprvé zaujalo?

Martin: Daniel přišel do tělocvičny v pěti letech a zařadil se do družstva k těm nejmenším. Velmi brzy na něm byla vidět chuť něco se naučit a také veliká zarputilost a výdrž. Určitě mi dají ostatní trenéři za pravdu, že tyto vlastnosti jsou u sportovce velmi důležité a pokud to jako trenér dokážu u závodníka rozvinout

a udržet, pak si můžu říci, že jsem úspěšný trenér. Také jsem u Daniela viděl velkou podporu ze strany rodiny, v tom měl další velké plus, aby se stal vrcholovým sportovcem. Dodnes si vybavuji legrační vzpomínku, jak malý Daniel křičí na dědu, ať pospíchá, že nestihne trénink.

Není lehké umět stát nohama pevně na zemi. Natož na rukou. Daniel umí oboje. Ale jak říká: „Je to velká dřina.“

Jak vypadá váš standardní tréninkový týden?

Daniel: V přípravné a závodní sezóně má můj gymnastický týden šest tréninkových dnů a jeden den netréninkový, tím je většinou sobota. Tříkrát v týdnu trénuji dvoufázově a třikrát jednofázově. Týdenní zatížení se pohybuje mezi 24 – 28 hodinami za týden.

Martin: Vše závisí především na školních povinnostech. Na základní škole trénují gymnasté každý den převážně odpoledne po škole. Na střední škole záleží, jak vyjdou učitelé a ředitelé vstříc a dají se přidat dopolední tréninky, ale je to individuální. U trenéra je vše ještě trochu složitější, příprava závodů, soustředění, máme v Kolíně obsazené prakticky všechny kategorie a skloubit nejmladší žáky s juniory a muži je kolikrát problém, pomalu abych se naklonoval. Prakticky veškeré záležitosti okolo mužského oddílu děláme ve třech, čtyřech lidech, s kolegou jsme v loňském roce trávili víc jak půl víkendů v roce na cestách po závodech a soustředěních.

Momentálně standardní dny nemá nikdo.

Co se změnilo s koronavirem u vás?

Martin: Byla zrušena spousta tradičních akcí, závodů a soustředění, po sportovní stránce je to velmi nepříjemné. Tělocvična je stále zavřená a většina našich sportovců se připra-

vuje individuálně. Bohužel jsme halový sport, který venku moc provozovat nejde. Ale využíváme workoutové hřiště na zálabské straně lávky, půjčujeme naše náčiní domů a kluci samozřejmě plní spoustu výzev na sociálních sítích, někteří mají nějaké vlastní pomůcky, děláme prostě, co se dá. Nejhůře to postihlo

naše nejmenší. Tam ještě vůbec nevíme, kdy budeme pokračovat s cvičením, vypadá to zatím až na začátek dalšího školního roku. Po finanční stránce se bojíme o příští roky, kdy se bude muset šetřit a s dotacemi do sportu je to každý rok jistě tak na půl.

O plánu tréninků, jejich rozsahu a dávkování rozhoduje trenér. Je ještě někdo, s kým spolupracujete?

Martin: Je to rozdílné vzhledem k věku závodníků a průběhu závodní sezóny a prakticky se to nijak neliší od přípravy u jiných sportů. Můžete plánovat celý olympijský cyklus dopředu a pak přijde zranění a můžete plánovat znovu. Spolupráce je převážně na odborné regeneraci a fyzioterapii, kde využíváme služby bývalé kolínské gymnastky Lucie Machové a její firmy Rehaspiro. Jsme moc rádi, že takováto kapacita ve svém oboru (Lucie byla na OH v Riu jako fyzioterapeutka Lukáše Krpálka) nám pomáhá řešit zdravotní obtíže, kterých jako gymnasté máme více než dost.

Které jsou pro tento sport typické?

Martin: Většinou jde o svalová zranění, záněty, dostávají se i zlomeniny, například z pádů nebo únavového charakteru. U mlad-

ších jde také o potíže spojené s růstem, bolí záda, klouby... U vrcholových sportovců je obtížů nespočet. V gymnastice se navíc používá celé tělo od hlavy k patě, velmi namáhaná jsou zápěstí, ramena, kolena, je toho opravdu spousta.

Jaká byla uplynulá sezóna? Na jaké úspěchy jste nejvíce pyšní?

Daniel: Začátek sezóny byl obtížný, jarní závody jsem skoro všechny vynechal kvůli zdravotním potížím s ramenem. Byl jsem rád, že jsem se i přes velké komplikace zvládl připravit na mistrovství republiky, kde jsem bohužel ještě nebyl úplně fit, ale alespoň jsem mohl absolvovat celý závod, pro mě bolestivý. Ve víceboji jsem skončil jako druhý. Obsadil jsem druhé místo také v koni našíř a hrazdě a stal se mistrem republiky na bradlech. Potom následoval závod světového poháru v Paříži, kde jsem se umístil na dvacátém místě na bradlech. Vrcholem sezóny byla kvalifikace na OH do Tokia, říjnové mistrovství světa ve Stuttgartu. Ani tam mě bolest ramene neopustila, můj tréninkový den se do té doby většinou skládal ze čtyř hodin gymnastického tréninku v kolínské sokolovně a hodinové rehabilitace v Praze na Olympu. Zdravotní situace možnosti mé přípravy určitě hodně ovlivnila, ale se závodem a předvedeným výkonem jsem přes všechny obtíže docela spokojený. Bohužel – na kvalifikování se do Tokia to nestačilo.

Martin: Rok 2019 byl pro náš oddíl veleúspěšný. Převážně u Františka Margholda se ukázalo, jak veliký talent se v něm ukrývá. Vyhrál prakticky vše, co mu přišlo do cesty, ať to bylo MČR nebo Olympiáda dětí a mládeže. Neztratil se ani na mezinárodním poli, u něj ty výkony byly úžasné a výsledky ukázaly, že se s ním do budoucna musí počítat. Potěšilo mne také vítězství v 1. lize mužů, kde jsme startovali převážně s juniory a stali se mistry ČR družstev.

Jak si stojí Sokol Kolín v konkurenci v rámci České republiky?

Martin: V roce 2019 jsme byli v počtu medailí na MČR druhý nejúspěšnější klub. Už od nejmladších žáků se pereme o přední místa, snažíme se důstojně konkurovat těm největším oddílům, jako jsou Brno a SK Hradčany, a myslím, že se nám to poměrně daří. Momentálně jsme vnímáni jako velmi progresivní oddíl, ostatní si všímají modernizace naší tělocvičny, zlepšených výsledků a dalších plánů do budoucna. Budeme se snažit neusnout na vavřínech a pokračovat v započaté práci.

Pro sportovce je největší sen soutěžit na olympijských hrách. Do Tokia vám to nevyšlo a olympiáda je nakonec odložená. Máte už v hlavě nové cíle?

Sportovní talent, cílevědomost, ale také smysl pro humor, partáctví. To vše je klíčem k úspěchu.

Daniel: Teď je mým hlavním cílem úspěšně dokončit bakalářské studium na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy, kde studuji biologii a výchovu ke zdraví. Po dokončení bych chtěl na navazující magisterské studium. Sportovní cíle mám teď trochu na vedlejší koleji, ale pokud mi to zdraví umožní, určitě chci závodit a reprezentovat ČR ve sportovní gymnastice i nadále.

Gymnastika dříve patřila mezi základní dovednosti každého dítěte. Dnes se zdá, že mnoho dětí těžko zvládá kotoul či vyšplhat po tyči. Jak to vidíte vy?

Daniel: Myslím, že učitelé tělocviku jen neučí základní gymnastické dovednosti tak často, jak tomu bylo dřív. Ale populace je podle mého názoru stále v klasické Gaussově křivce, takže jsou zde děti průměrné, pár dětí velmi nadaných a také ty méně šikovné. Možná jsme se více naučili žít ve svých komfortních zónách a moc často z nich nevykročujeme, to by bylo dobré změnit. Ale za to nemohou děti, ty jen napodobují chování svých rodičů. Já v tělocvičnách vidím pořád velmi nadané, šikovné a nadšené děti, které se rády hýbou a mají v sobě ten správný zápal pro sport.

Martin: Ano, tato situace je běžná, dokonce bych řekl, že alarmující. Pohybová gramotnost u dětí je opravdu nedostatečná, dětem chybí motivace, snaha něčeho dosáhnout. Podle mne je to jako spousta dalších věcí odrazem naší uspěchané společnosti, ale jako trenér se nechci pouštět do hlubších úvah...

Na závěr si řekněme, co by mohlo zajímat budoucí gymnasty. Od kolika let přijímáte děti do oddílu? Co všechno se u vás naučí?

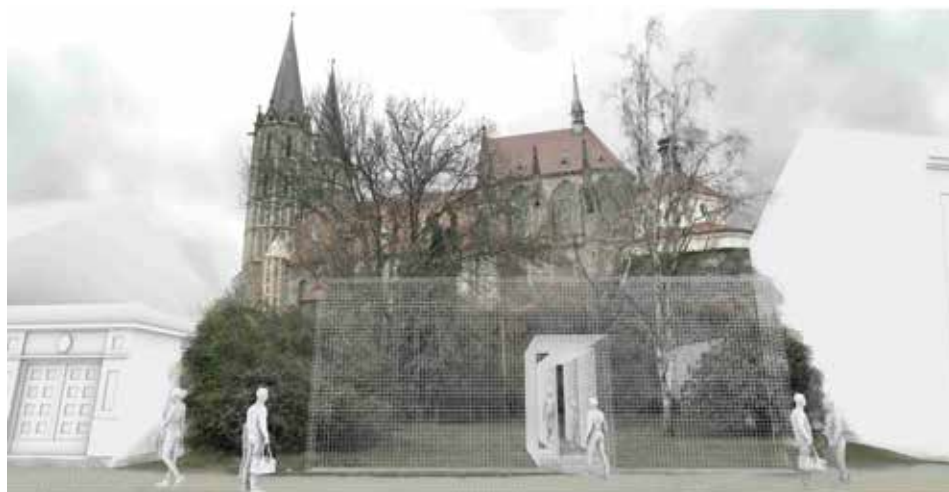
Daniel: Gymnastika je určitě velká dřina. Je specifická svou ranou specializací a dlouhými náročnými tréninky. Ale je to sport, který je hrozně zábavný, když se dělá dobře. Děti i dospělí mají od svého tréninku velmi rychlou zpětnou vazbu, pořád se zde můžete učit nové dovednosti a neustále posouvat svoje hranice.

Martin: Gymnastika je základ a doporučuji ji všem začínajícím sportovcům od malinka. Do oddílu přijímáme děti zhruba od čtyř let.

Hana Morová

Neviditelný dům nebude

Sněhulák, který netaje, má své dny v Kolíně sečtené. Objekt výtvarníka Michala Novotného, který podle jedněch zdobil a podle druhých naopak hyzdil proluku v ulici Politických vězňů, se na místě objevil už vloni na jaře. Byl jedním ze dvou vítězných návrhů v soutěži na podporu umění ve veřejném prostoru a po půl roce ho měl vystřídat Neviditelný dům. Dílo architekta Antonína Hůly se mělo instalovat jako druhé a také jemu měl pomoci na veřejnost finanční příspěvek města. Šedá je ovšem teorie, zelený strom života. Sněhulák na místě zůstal i po uplynutí určené lhůty a počet diváků nespokojených s performancí tohoto typu vzrostl o počet dalších, pro změnu nespokojených s tím, že objekt nevystřídalo další plánované dílo.

Neviditelný dům zůstal z rozhodnutí autora návrhu ještě víc neviditelný, než se očekávalo.

Situace leckoho svádí k černobílému odsudku. Když už město něco schválí a platí, má se postarat, aby vše proběhlo podle plánu. Realita, jak už to bývá, je ovšem složitější. A v tomhle případě i těžko pochopitelná. Začátku lze ještě rozumět – Sněhulák zůstal na místě déle, protože jeho odvoz zpozdily práce na parkánech okolo Bartoloměje, vymínili si to stavebníci. Proč ho pak ale nevystřídalo další vybraný návrh?

Jeho autor místo toho na radnici doručil odstoupení od smlouvy o zapůjčení díla a vrátil městu peníze, které k tomu účelu předem poskytl. Důvody nesdělil. „*Stává se mi málokdy, že něco lidsky opravdu nechápu, ale pro mě je to záhada,*“ říká Ing. arch. MgA. David Mateáško, který jako městský architekt zastupoval organizátora soutěže a byl v porotě i u následných jednání. „*Výherce dodal čestné prohlášení, že je schopen dílo realizovat, město*

poskytlo peníze, dokonce předem, a přislíbilo také pomoc s přípravou realizace. A pak jsme najednou obdrželi jednostranné odstoupení od smlouvy.“

Za několik týdnů poté, co David Mateáško autora Neviditelného domu upozornil, že je třeba pro odstoupení uvést důvody, dorazil na město dopis, který jako důvod uváděl nemožnost instalovat dílo v původním termínu a neočekávané požadavky Národního památkového úřadu, které by instalaci prodražily.

Jaké to měly být požadavky, nevíme. Autor je nepojmenoval a o nějakém jeho jednání s NPÚ město nemá informace. „*Posunutí termínu nezmenšilo náš zájem o realizaci ani ji nijak neohrožovalo,*“ tvrdí David Mateáško. „*Kdyby se něco zkomplikovalo, byli jsme připraveni pomoci. Osobně jsem byl u jednání, kde jsme si předávali kontakty, na koho se případně obrátit. To ovšem pan Hůla neudělal.*“

Sedmdesát pět tisíc, které autor návrhu Neviditelného domu poslal městu zpátky, se

podle předpisů vrátilo do rozpočtu a experiment s oživením města končí. „*Jednání pana Hůly dalo původní dohodě nečekaný obsah,*“ dodává městský architekt. „*Neviditelný dům přes všechnu naši snahu bohužel opravdu nevidíme. Pro mě je to zklamání o to větší, že autor tím vzal i šanci k realizaci pro jiného z přihlášených umělců.*“

Zase most

Když jsme o rekonstrukci Nového mostu psali v lednu, už tehdy to bylo smutné čtení. Novinky jsou ve stejném duchu.

Původně Středočeský kraj sliboval opravu, aniž by měl připravená povolení a zajištěné peníze, o dodavateli ani nemluvě. Není divu, že se termíny posouvaly. V říjnu 2018 jsme slyšeli o opravě za sto miliónů, která začne vloni

Kraj si dává s rekonstrukcí Nového mostu na čas. Doufejme, že zpoždění vynahradí třeba přívětivější prostředí pro chodce a cyklisty.

a skončí letos. Nestalo se. V červnu 2019 uvedl kraj náklady čtyřikrát vyšší a oprava měla začít letos na jaře. Nestalo se...

Co je trochu s podivem, vedení kraje se z minulosti zřejmě nijak nepoučilo. V únoru jsme se dozvěděli, že oprava začne v polovině letošního roku. V dubnu pak Rada Středočeského kraje schválila i vítězného uchazeče. Jde o sdružení firem STRABAG a PORR, které má most opravit za cenu zhruba tři sta osmdesát miliónů korun. Jenže pozor – zároveň se rada usnesla předat firmám staveniště „až po přidělení finančních prostředků na akci a zajistit průběh realizace předmětu veřejné zakázky prostřednictvím ředitele s termínem 31. 10. 2021!“

Jaké jsou důsledky? Co mělo být původně už hotové, nezačalo a hned tak ani nezačne. „*Kraj stále nemá peníze a nemá dokonce ani stavební povolení,*“ konstatuje starosta Michael Kašpar. „*Navíc – obvyklá doba předání místa ke stavbě je deset dní, nanejvýš měsíc od konce výběrového řízení. Když si na to kraj vyhradil rok a půl, je vysoce pravděpodobné, že firmy nebudou prodlevu akceptovat a odstoupí od smlouvy nebo budou mít snahu o výrazné navýšení ceny zakázky s poukazem na růst cen ve stavebnictví.*“

Z uvedeného plyne, že začátek opravy se odsouvá přinejlepším na příští rok. Doufejme, že realizace – až někdy započne – bude kvalitnější než příprava. Most není v dobrém stavu a opravu rekonstrukci potřebuje.

redakce Zpravodaje

Skála zůstala místní kuriozitou

Zálabská Skála je svébytná kolínská lokalita ve stínu kamenné věže – Práchevny. Není to jen skalnatý masiv, který se zvedá od nábřeží Labe, ale i příkře nízke domky nad ním, kamenné zidky v rozvlněném terénu, kde nenajdeme asfalt, a dokonce ani beton. Už od minulého století se objevovaly vize využití území pro velkorysé stavební projekty. Na druhou stranu zaznívaly i hlasy těch, kteří chtěli uchovat venkovskou poezii místa. Zatímco názory se vyvíjely a měnily, Skála zůstávala stejná. Až do roku 2019. Ten přinesl revitalizaci podpořenou grantem TPCA, která se skládala z celé řady více či méně nápadných úprav. Pozornost na sebe strhují dlouhé dřevěné bloky určené k posezení, ale došlo i k likvidaci několika černých skládek, k probírce a ošetření stromů i keřů, rozebrány a přeskládány byly například i kamenné opěrné zidky. Odborníků i laiků jsme se tedy zeptali, jak jsou s novou podobou místa spokojeni. Měla být proměna Skály výraznější?

Jan Krch, pravidelný návštěvník Skály

Z mého pohledu je to přínosné a lidem, kteří se tu scházejí, se proměna líbí. Osobně jsem s tím spokojený na 95 procent. Těch pět strhávám jen kvůli tomu, že si sem občas někdo přijde vypít lahvinku, kterou pak nacházím pohozenou v okolí laviček. Beru to jen jako přechodnou potíž, která skončí po otevření hospod. Tím, jak se odstranilo křoví, vykoukly kamenné zidky a s nimi i kolínská historie. Pokud se město postará o pořádek, zůstane Skála pro návštěvníky příjemnou oázou.

Vojtěch Ertl, architekt

Doufám, že jsme spolu s městem našli alespoň částečný konsenzus v tom, že pro Skálu jsou typičtější pěšiny a stezky než průměrný standard parkových úprav. Skálu lze vnímat jako místo, které je „uvnitř-venku“, nebo jako místo, kde jsem se uprostřed města ocitl v jakési krajině. Podobně jako když v Berlíně budu procházet Naturparkem Südgelände, byť v mikroměřítku.

Záměrně odbíhám od hodnocení konkrétní revitalizace, která se uskutečnila na sklonku minulého roku. Jako mnohem důležitější a přínosnější vnímám schválenou územní studii, která nastiňuje budoucí vývoj celé zálabské Skály. Na otázku, zda měla být proměna Skály výraznější, odpověď mám: Neměla. Takto specifická lokalita nepotřebuje proměnu, ale spíš vědomé udržování kontinuity. Metamorfóza a transformace čeká sousední lokalitu za mlýnem.

Kim Houdek, obyvatel Skály

Zálabská Skála je nádherné místo Kolína. Mnoho posledních let byla přírodním parkem městské zástavbě. Poslední rok se vše změnilo kulturními zásahy do její osamělé krásy a mírné divokosti. Snažím se najít rovnováhu k této nové podobě. Pohled přes řeku Labe na panoráma města je však stále nádherný.

Místní jsou zatím spíše rozpačití. Upozorňují na nepořádek kolem laviček či častý hlahol do pozdních hodin. Místo si ale stále zachovalo svou autentičnost a je nádherné v každém ročním období.

Vždy si vzpomínám na řadu osobností, které zde procházely a hleděly přes řeku ve stejném úžasu. Vážím si toho místa.

David Mateáško, architekt města Kolína

Pro mne osobně souvisí zálabská Skála se dvěma aktivitami města, které se uskutečnily v nedávné době. Jednak to byla ona zmiňovaná fyzická proměna a jednak i dokončená územní studie Zálabské skály. Obojí spolu úzce souvisí. Začnu od širšího celku, tedy územní studií. Jde o dokument, jehož smyslem je pojmenovat mimo jiné hodnoty území a definovat jeho další možný rozvoj. Skála stála do té doby vždy před nezodpovězenou otázkou, zda jde o místo, kde má být možné téměř obnovit původní zástavbu vesnického charakteru, anebo o místo, kde má být posílen jeho současný přírodní charakter. Územní studií jsme jasně sdělili svou představu, že hodnota Skály je v jejím rostlém, dnes již více přírodním charakteru a že možnosti dostavby jsou omezené pouze na dnes již víceméně existující pozemky, jejichž počet jsme zredukovali.

Nedávná proměna zálabské Skály na dané navazovala a byla s těmito představami v souladu. Úpravy proběhly citlivě a vytvořily z místa opravdu zajímavou lokalitu města. Využity byly například možnosti pohledů na panorama historického jádra za řekou. Proto byla vytvořena na místě fragmentů původního domu vyhlídková lokalita s posezením. Zeleň byla v některých místech redukována možná více, ale ona má tu vlastnost, že se opět živelně doplní. A právě určitá živelnost a volnost je také místní hodnotou.

Z mého pohledu se z tohoto krásného místa, které je v podstatě v centru historického sídla jakousi kuriozitou, stala oblast atraktivní v pozitivním slova smyslu. Víím, že určité zpřístupnění a otevření může vadit některým místním obyvatelům, ale z mého pohledu jde o veřejnou, tedy společnou část města a je tedy potřebné ji rozvíjet. Citlivě a zodpovědně.

A to jsme územní studií a proměnou učinili.

redakce Zpravodaje

Cestujícím vlakem přibylo na nádraží několik novinek. Jednou z nich je bankomat. Halu také pomalu zaplňují i nové obchody s rychlým občerstvením. Před nádražní budovou nechalo město vybudovat pítko.

V dubnovém čísle Zpravodaje jsme informovali o spadlé zdi ve Ztracené uličce. Zeď neměla dostatečné základy a sesypala si při budování bezbariérového vstupu do domu, který hned vedle staví společnost Prostor plus. Šlo o havárii, nikoliv záměr. Stavebníci měli zeď uvést do původního stavu, což se také stalo.

Nové technologie pod zem! Tak by se daly pojmenovat fotografie výše. Na té nalevo instalují novou trafostanici pod zem na Karlově náměstí. Díky ní dojde k navýšení kapacity a ke zlepšení spolehlivosti dodávek elektrické energie v centru města. Obrázek vpravo je z instalace dešťové nádrže pod zem na zelených parkánech u chrámu sv. Bartoloměje. Dešťová voda z chrámu doteď končila v kanálu. Od nynějška již ale bude svedena právě na parkány, kde bude využita k zalévání trávníku, bylinkové zahrady, stromů a keřů.

Splněný sen většiny žen. Už zase mají profesionálně upravené vlasy a nehty. A živnostníci konečně otevřené své provozovny.

Knihovny jsou sice otevřeny, ale všechny vrácené knihy musí do karantény...

Názory na revitalizaci Zálabské Skály jste se dočetli v anketě na str. 17. Pro místní a milovníky místa se ale nezměnila jedna věc. Dát si šálek čaje a mít přitom krásný výhled na řeku a protější dominanty domů, radnice, zámku či chrámu. Zvláště při západu slunce je tu nádherně.

Trhy na náměstí již plně obnovily svou činnost. Koupíte tu ovoce, zeleninu, sadbu, květiny i pečivo od lokálních pěstitelů a výrobců.

Části stromů, které musí v Borkách kvůli kůrovci k zemi, nacházejí využití. U jednoho z nich nám parta kamarádů zapózovala.

Kostel s kamennými uchy

Červené Pečky mají na svém náměstí křížovatku. Jedna cesta, od Kolína doleva, vede na Kutnou Horu. Pokud se vydáte rovně směrem na Vysokou, po pár metrech narazíte na červenopečecký kostel. Je nově opravený a rozhodně stojí za návštěvu. V neděli se v něm pravidelně slouží mše.

Městys Červené Pečky se může mezi mnoha místními pozoruhodnostmi chlubit čerstvě opraveným kostelem Narození Panny Marie. Jeho 26 metrů vysoká věž s originálními špičatými uchy (tak zvanými „akrotérii“) kolem kamenné helmice vás jistě při každé cestě okolo zaujala, tak se pojďte na historii této zajímavé stavby podívat trochu víc z blízka. Svatostánek stál na tomto místě už v 1. polovině 14. století a jeho staviteli i patrony byli místní zemané. Jeden z nich, Sak z Bohouňovic, nechal původně neveliký kostelík po padesáti letech rozšířit a až o další století později získal v roce 1517 svou charakteristickou věž. Barokní úpravy inicioval

na přelomu 17. a 18. století Hanuš Bedřich z Trauttmansdorfu, za něhož byla k jižní stěně přistavěna Mariánská kaple a v prodloužení presbytáře nová sakristie. O konečnou podobu kostela se pak zasloužili poslední majitelé červenopečeckého panství, rod Hrubých z Gelenj (Jelení). V roce 1819 nechal Josef Richard Hrubý přistavět empírovou oratoř, která se současně stala první rodinnou hrobkou. Spočínuly zde ostatky zakladatele místní rodové linie Leopolda Hrubého († 1809), jeho ženy Josefy († 1817) a jejich tří předčasně zemřelých vnoučat Natálky († 1821), Theodora († 1822) a Artura († 1832). Monumentální náhrobek otce zmíněných dětí Karla Eduarda († 1838 je jen symbolickým pomníkem z dílny významného pražského sochaře Václava Práchnera. Karel Eduard je totiž se svou ženou Amálií pohřben v německém Braunschweigu, kde působil jako vyslanec.

V letech 2018–19 proběhla péčí kolínské farnosti generální rekonstrukce kostela, nákladem potomků rodiny Hrubých pak byla restaurována oratoř s hrobkou. Kostel je jednodílní stavba s pravouhle uzavřeným presbytářem, sklenutým na klínové konzoly jedním polem gotické křížové klenby. Vlastní kostelní loď pak uzavírá renesanční, tak zvaná

klášterní klenba, a oratoř Hrubých z Gelenj (Jelení) placková klenba, v jejímž středu je oválné pole s freskou letících andělů od kutnohorského malíře Kašpara Peschka z roku 1819. Když kostel obejdete kolem dokola, v základech kaple a sakristie si povšimnete druhotně použitých renesančních náhrobků Hrabánů z Přerubenic, kteří sídlili na zdejší tvrzi v 16. století.

Z vnitřního vybavení pak stojí za pozornost tzv. Madona pečecká z 30. let 18. století, umístěná na oltáři v Mariánské kapli. Autorem je totiž volnou kopií tzv. Madony kutnohorské z konce 14. století, která je k vidění v chrámu sv. Barbory. Ve věži pak visí dva cenné renesanční zvony z let 1531 a 1581 z kutnohorských zvonařských dílen.

*Text a foto: Bc. Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

Pozn.redakce: Prohlédnout si kostel i nově restaurovanou oratoř můžete také v rámci letošní Noci kostelů dne 12. června 2020, kostel bude otevřen od 17 do 20 hodin.

„Bylo naší rodinnou povinností zafinancovat opravu části kostela, kam jsem jako malá chodívala na mše a s kterým mě pojí nejkrásnější vzpomínky z dětství,“ říká Karolína Hrubá, nejmladší z potomků posledních majitelů.

Koronavirus pozvolna povoluje své sevření a kolínské kulturní instituce ožívají. Tipy na vybrané zážitky, ať už s pevným datem, nebo jen ve výhledu, přinášíme na další dvoustraně. Tato stránka patří aktuálním změnám, které virus do kulturního života Kolína přinesl. Přinejmenším následující týdny, možná i měsíce bude nabídka uměleckých i společenských událostí omezená a budou se odehrávat ve zvláštním režimu, jak diktují nařízená ochranná opatření.

Navzdory kapacitnímu omezení se kolínské kino otevřelo divákům už v polovině tohoto měsíce. Program najdou

zájemci na jeho webových stránkách (www.kino99.cz) a není tak bohatý, jak jsme zvyklí. Distributoři zrušili, respektive odložili spoustu zahraničních a českých premiér, jejich plán se stále mění a většina titulů nemá pevně stanovené datum možného uvedení. Pevný program se tak sestavuje jen na pátek až neděli, z týdne na týden, především z repríz divácky úspěšných titulů.

Letní kino v parčíku u Ztracené uličky v Kolíně se připravuje. Letní promítání bude zahrnovat české hity z doby před pandemií i starší tituly, vstupné bude za symbolických 99 korun.

Nákup vstupenek doporučujeme realizovat přednostně elektronickou formou (online přes web). Vstupenky v předprodeji jsou k dostání pouze na hlavní pokladně.

U vstupu do kina a také ve vnitřních prostorech u WC jsou divákům neustále k dispozici dezinfekční prostředky. Po každém promítání se dezinfikují madla, kliky, WC sedátka i další zařízení. Diváci přitom nemusejí mít obavy, že by se při vstupu a výstupu ze sálů potkávalo větší množství osob, protože z velkého sálu se po projekci odchází zadním východem.

Na rozdíl od kin divadla omezenou kapacitu diváků nemají šanci finančně unést. Divadelním prázdninám proto předchází

i prázdniny koronavirové. Jedinou červnovou „divadelní“ událostí bude otevření pokladny od 1. 6. Diváci, kteří už mají na něco vstupenky, je tam mohou vrátit, pokud jim nové termíny odložených představení nebudou vyhovovat, případně si naopak další zakoupit. Termíny přeložených i nových vystoupení jsou k dispozici v pokladně i na adrese www.divadlokolin.cz a zde je přehled letošních představení v rámci předplatného.

• Skupina A: Výjimečný stav 11. 9., Finský kůň 25. 9., Poslední sezení u dr. Freuda 17. 10., Smrt mu sluší 20. 11., Maryša 29. 11.

• Skupina B: A pak už nezbyl ani jeden 18. 9., Velká bankovní loupež 2. 10., Cyrano 23. 10., Skleněný strop 13. 11.

• Skupina C: Pánský klub (zde se čeká na upřesnění termínu), Velké lásky v malém hotelu 12. 11., Šakalí léta 17. 12.

• Skupina D: Čas pod psa 19. 9., Nalevo od výťahu 26. 9., Škola základ života 24. 10., Lady Oscar 1. 11.

• Skupina E: Lakomec 8. 10., Babička 22. 10., Chvála bláznovství 5. 11., Zub za zub 23. 11., Zamilovaný Shakespeare 5. 12.

• Skupina M: Jak sbalit Ženu 2.0 23. 9., Transky, body, vteřiny 19. 10., Srnky 24. 11.

• Dětské předplatné: O klukovi z plakátu 3. 10., Pohádky ovčí babičky 22. 11.

Termíny, které už virus doufejme neohrozí, mají i následující pořady: Šmoldas & Šmoldas 7. 9., Shirley Valentine 10. 9., Nerez & Lucia 30. 9., Katapult 1. 10., Kamil Střihavka 5. 10., Benefiční koncert Orch. J. Ježka 12. 10., Kdo je tady ředitel? 15. 10., J. Pavlica, Hradišťan & H. a P. Ulrychovi, Javory 18. 10., O Perníčkoví (pohádka) 8. 11., Kolínský Big Band a Dasha – Swing! 16. 11. Dohodnutý je i termín pro koncert kapely Kryštof. Zahrají až 11. 3. 2021, ale těšit se můžeme už teď.

První koncert po koronavirové pauze naplánoval MSD na terasu 21. 5., tedy v době, kdy se toto číslo Zpravodaje tisklo. Na další akce si ale budeme muset dlouho počkat a některých se nedočkáme vůbec. MSD snaží najít nové termíny a může už oznámit první výsledky: ples Letecké základny Čáslav by se měl konat 10. 10., reprezentační ples První republika v Kolíně uspořádají manželé Zubákové 23. 10. v rámci svých tanečních kurzů. Pokud virus plány nepřekazí, 1. 10. zahraje Vítkovo kvarteto a měsíc ukončí Trautenberk 31. 10. Travesti show by měla proběhnout 22. 11., Walda Gang s Alkholem přijedou až za rok – 20. 3. 2021. Volná data se zatím hledají pro hypnózu Jakuba Kroulíka, koncert Pavlína Jišové a kapely Petr Kalandra Memory Band, nejasný je i termín představení Cavewoman. „V některých případech čekáme na další vládní uvolnění,“ říká Zdeněk Hejduk, „abychom mohli něco uspořádat ještě do prázdnin. Všechny aktuální termíny budeme hned uvádět na našich webových stránkách www.msd-kolin.cz, kde zájemci najdou i připravený podzimní program. Vstupenky na všechna přeložená i termín hledající představení samozřejmě pořád platí. A pokud jejich držitelům nové termíny nebudou vyhovovat, mohou je vrátit.“

Nejčerstvější novinkou je potvrzený termín na poslední červnový víkend. Celou sobotu a neděli bude v MSD probíhat show věnovaná dálkově řízeným modelům aut. Představí se RC Drifting, RC Truck show a Maxi autodráha. Chybět nebudou ani stánky s doprovodným prodejem.

I přes jistá omezení knihovna funguje. Navštívit ji proto můžete v době, na kterou jste běžně zvyklí. Stále ale bohužel platí, že studovna, výstavní sál a veřejný internet jsou mimo provoz. Nelehký osud čeká všechny vrácené knihy, které musí putovat do karanténní místnosti.

Muzeum znovu otevřelo dvanáctého května. Rozhodně se vyplatí do něj zavítat, v Červinkovském domě naproti chrámu sv. Bartoloměje je připravena výstava o známém výtvarníkovi Františku Karlu Foltýnovi. Ta měla být slavnostně zahájena dvacátého března, ale musela si nakonec na otevření bez vernisáže počkat do dnešních dní. Tento rodák z Kněžpole u Uherského Hradiště prožil v Kolíně a později v nedalekých Býchorech větší část svého života. Město Kolín se svým geniem loci a uměleckým prostředím stálo také za vzestupem F. K. Foltýna jako malíře a kreslíře. Na výstavě je prezentována Foltýnova tvorba v celé své stylové šíři a rozmanitosti. Nechybí díla z šedesátých let a počátku sedmdesátých let, vycházející z principů informelu či lyrické abstrakce, později zabíhající i do proudů nové figurace. Velká část výstavy zahrnuje tvorbu od osmdesátých let až do roku 2000, kdy bohužel umělcův slibný rozlet ukončila smrt. Instalaci pak doplňují drobné kresběné práce zahrnující jak ilustrace pro dětské knihy a časopisy, tak karikatury a humor beze slov.

Regionální muzeum obnovilo rovněž komentované prohlídky chrámu sv. Bartoloměje. Ty se obnovují od dvacátého šestého května.

Pro děti chystá muzeum na léto dva příměstské tábory. První je určený pro děti čtvrtých až osmých tříd, srpnový tábor pro menší děti prvního stupně. Více na www.muzeumkolin.cz.

redakce Zpravodaje

Diváci v síti

Ještě než kulturní akce přerušilo vyhlášení nouzového stavu kvůli virové nákaze, užilo si naše kino horké chvílky. Důvodem byl film *V síti*, který chci doporučit jako jeden z těch, jež teď po částečném obnovení provozu opět promítáme. Film o sexuálním zneužívání dětí a mladistvých prostřednictvím sociálních sítí vzbudil zájem široké veřejnosti, kolem jeho uvedení však vzniklo dost zmatku. Do tištěného programu, který musíme připravovat v předstihu, jsme tehdy zařadili film podle původních informačních listů distributora. Ten však dodatečně na doporučení právníků změnil jeho přístupnost z dvanácti na patnáct let a do kin poslal ještě druhou verzi. Ta je pro děti od dvanácti, sestříhaná a doplněná radami a komentáři protagonistek. Zařadili jsme tedy

U verze filmu *V síti* doporučovali tvůrci po úvodních projekcích věk diváků minimálně jedenáct let, později se zvýšil na dvanáct.

oba filmy, druhý s doplněným názvem *V síti: Za školou*, a na webových stránkách vše uvedli na pravou míru. Malé změny názvu a rozdílu v délce filmů si ovšem někteří kupující nevšimli. A program vytištěný na měsíc dopředu jsme už přepsat nemohli. Výsledkem byly maily a telefonáty s požadavkem na vrácení nebo výměnu lístků. Dnes už snad taková situace nehrozí, ale pro jistotu: až dostanete do schránky tento výtisk *Zpravodaje*, následující neděli 31.5. si můžete vybrat z obou verzí. Původní uvádíme ve velkém sále od půl osmé a tu kratší v malém sále od půl šesté. Divákům mé krevní skupiny pak doporučuji film *Můj otec Antonín Kratochvíl*. Datum možného uvedení ještě neznám, ale na našich webových stránkách (www.kino99.cz) se brzy objeví. Jde o napínavý životní příběh světově uznávaného českého fotografa, se kterým jsem se potkal osobně, a na dokument o něm se těším už teď. Pokud jde o hrané filmy, premiérou měsíce června bude *Bourák*, česká komedie Ondřeje Trojana s Ivanem Trojanem v hlavní roli.

Petr Hejzman

Spoluspirité vítání!

JANA KRATOCHVÍLOVÁ & ILLUMINATI.CA zahrají u nás v MSD už 22. 10. Zpěvačku Janu Kratochvílovou považuje širší veřejnost za exota, čemuž svými vystoupeními ráda napomáhá. Pódium Městského společenského domu si naposled vyzkoušela v roce 2009

První dáma s rouškou? Za minulého režimu provokovala Jana Kratochvílová oblečením do sítí, které se marně pokoušely zakrývat její barevné podprsenky, a provokovat nepřestala dodnes. Pódium MSD ji přivítá ve čtvrtek 22.10.

a i tehdy mezi písničkami hovořila o mimozemských civilizacích, galaxiích a fanoušky oslovovala jako „spoluspiritý“. Jde asi o podobné divadlo, jako když několikrát rozvedený Honza Nedvěd mluví o lásce nebo se Olda Říha stylizuje do role tvrdého rockera. Kdybych to chtěl pojmout legračně, tak ji „prodám“ obecnstvu jako první dámu s rouškou (viz čtyři roky staré foto), ale za všechny jmenované hovoří především jejich písničky. A u Jany jsou to jednak ty, které ji v Čechách proslavily, ještě než se svým přítelem, bubeníkem Pražského výběru Jiřím Hrubešem, emigrovala do Anglie (*V stínu kap-*

radiny, Copánky, No a co, Trajler BX 60...), jednak i její novější skladby, protože desky natáčí pořád a s těmi poemigračními prorazila dokonce i v Anglii. Na poslední, pojmenované *Trinity*, míchá pop s rockem a dokonce tvrdým metalem, to vše říznuté moderní elektronikou. Na kolínském koncertě by měly zaznít její pecky staré i nové, takže na své si snad přijdou všichni.

Zdeněk Hejduk

Sumec místo Mainera

Negativní dopady pandemie zasáhly kromě divadelního provozu i naši Galerii. Výstava „Jan Kubíček, fotografická tvorba“ byla uzavřena veřejnosti a následně plánovanou výstavu obrazů Oldřicha Tichého jsme museli zrušit. Nestandardní podmínky, za nichž byl další provoz galerií a muzeí od 11. května 2020 umožněn, tj. povinné distancování návštěvníků, jejich omezený počet, vstup s rouškami a povinná dezinfekce rukou, odradily dalšího domluveného umělce. Dílo čelného představitele české postmoderny Martina Mainera u nás uvidíme až v dalším roce. Milovníkům výtvarného umění ovšem nabízíme v původním termínu jiný zajímavý zážitek. V červnu až září u nás bude možné shlédnout práce ostravského umělce Ivo Sumce, odborného asistenta v ateliéru malby doc. Daniela Balabána na ostravské univerzitě.

Luboš Růžička

Ivo Sumec: Olympiáda. K typickým pracím ostravského výtvarníka Sumce, který aktuálně vystavuje v Městské galerii v divadle, jsou velkoformátové malby s jednoduchým motivem. Používá např. otisky pneumatik.

Kolín nebo Polepy?

Přes dohady, zda se Jakub Krčín z Jelčan narodil v Kolíně, či nedalekých Polepech, patří v historii mezi nejvýznamnější Koliňáky.

Je zvykem doporučovat knihy až po přečtení a musím přiznat, že dělám výjimku. Kniha Jakub Krčín z Jelčan s podtitulem Architekt jihočeských rybníků má téměř tři sta stran textu a osm barevných příloh. Já ji koupil v Kosmasu jako novinku teprve nedávno (pochopitelně jsme ji koupili i do fondu knihovny) a ještě jsem ji nedočel. Krčín mě ale zajímá dlouhodobě, mám už o něm řadu knih a dalších materiálů a právě tenhle přírůstek myslím mohu doporučit i těm, pro které bude kniha představovat první podrobnější infor-

maci. Já osobně si četbu užívám. Knihu napsal přední český historik Jaroslav Čechura a jsem velmi zvědav, jestli osvětlí některé ze záhad, které kolem osoby Jakuba Krčina přetrvávají (například spor, zda se narodil v Kolíně, či nedalekých Polepech).

Pro mě je Jakub Krčín jeden z nejvýznamnějších Koliňáků. Neobdivuji ho jen jako rybníkáře, jehož odkaz je viditelný především v jižních Čechách. Byl především skvělý hospodář a nebojím se říci i vizionář, podle Jaroslava Čechury první manažer renesanční epochy v českých zemích. Do služeb Viléma Rožmberka vstoupil jako šestadvacetiletý mladík a po osmi letech, v roce 1569, už byl regentem celého rožmberského dominia. Zakládal nejen rybníky, ale i dvory, stavěl pivovary. Skvěle ovládal účetnictví a tehdejší normy a v roce 1578 zřídil i ústřední účtárnu – buchhalterii, takové dnešní ministerstvo financí. Byl tvrdým, racionálně uvažujícím hospodářem, nebývale úspěšným. Jeho úspěchy natolik překonávaly tehdejší vnímání skutečnosti, že byl spojován s nadpřirozenými silami a černou magií. Pokud vás kniha o jeho životě zaujme, možná vás přiměje zavítat na Sedlčansko a Třeboňsko, kde můžete kromě rybníků obdivovat i zámek Kratochvíli (bývalý Krčínův Nový Leptáč), nebo vás dovede na zámček Křepeň na Příbramsku. Třeba vás přivede také k hrdosti na minulost, na hospodáře z Kolínska. „Cokoliv činíš, moudře konej a pamatuj na konec.“ To bylo jeho heslo. Člověk s vizí a zároveň rozumný hospodář jeho formátu by se nám hodil i dnes.

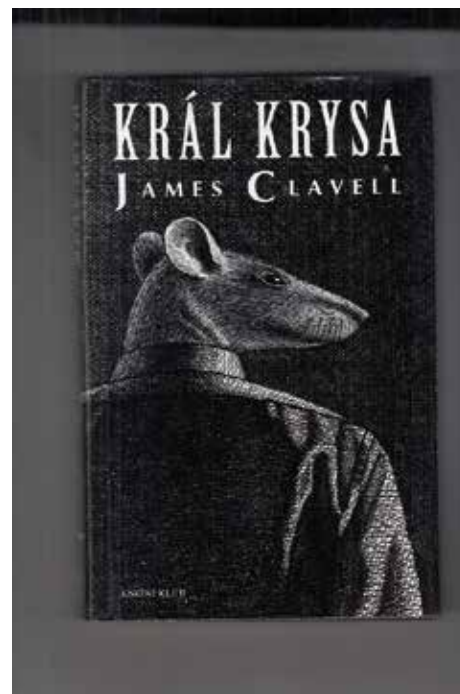
Pavel Kárník

Barevné fotografie uvnitř knihy přímo lákají poznat kraj Třeboňska a Sedlčanska.

Krysa z půdy

Román Jamese Clavella Král Krysa (1962) řadí kolínské knihovnice do kategorie „poklady z půdy“. Jeden z nejlepších válečných románů vůbec, drama z japonského zajateckého tábora

na východním cípu singapurského ostrova, si prý půjčí tak jeden čtenář ročně. V lepším roce dva, v horším žádný. Může za to paradoxně i kvalita téhle knížky. Vyšla u nás totiž celkem osmkrát, celkový náklad lze odhadnout na dnes neuvěřitelných dvě stě tisíc výtisků. Hodně lidí jistě vidělo i filmovou verzi příběhu nebo představení v Divadle na Vinohradech.

V Městské knihovně je k dispozici poslední vydání z roku 2008. Kdo knihu nečetl, má na dosah skvělý zážitek. Osloví čtenáře třicet let po pádu totality příběh z místa, kde svobody zrovna moc není? Může román zaujmout i mladší generaci, která s „krysami“ nemá osobní zkušenost? Podle mě určitě. V dnešní záplavě plytkých lechtivých příběhů a přehrávaných akčních kvapíků na takhle silné téma hned tak nenarazíte. Sám Clavell strávil v japonském zajateckém táboře tři a půl roku. Naštěstí patřil mezi sedm procent těch, kteří přežili. Příběh, který napsal, si lze užít jako napínavý a místy i zábavný návod na přežití, učebnici šmelinařiny či psychologickou sondu do zatuhlého mužského mikrosvěta. Někomu pak může Král Krysa pomoci i s vyladěním morálního kompasu. S nejasně rozmlženými situacemi se totiž setkáváme nejen v zajateckých táborech.

Vladimír Sládek

JUDr. Gustav Heidler

7. 9. 1883 Police, okres Třebíč
30. 5. 1930 Praha

Gymnázium v Kolíně absolvovala řada významných osobností. Jsou mezi nimi i čtyři bratři Heidlerové, Ferdinand (* 1881), dvojčata Jan a Gustav (* 1883) a nejmladší Artur (* 1886). Jan se stal historikem, Artur právníkem a mj. předsedou správní rady továrny na čokoládu Orion Praha. Ferdinand byl národohospodářem, politikem a ministrem obchodu (1919–1920). Jeho mladší bratr Gustav se také vydal na cestu národohospodáře a zajímal se o politiku.

Sbírka přednášek Gustava Heidlera „Naše otázka cukerní“ přednesená roku 1926

Kutnohorská ulice s překrásným stromořadím a budovou c. k. reálného a vyššího gymnázia v Kolíně, před rokem 1900

Jejich otcem byl Ferdinand Otto Heidler, který pracoval ve službách rodu Šternberků jako správce velkostatku – v době narození Gustava a Jana v Polici na Moravě, později opět v Hořticích u Zásbuk. Maminkou byla Josefa Koudelová, dcera Bartoloměje Koudely, sedláka z Pokojova.

Na kolínském gymnáziu studoval Gustav spolu s bratrem Janem v letech 1894 až 1902, tj. v době národnostně vyhraněné. Rozjitřené poměry ovlivňovaly i postoje studentů. Jejich mladší spolužák Lev Borský (Leo Bondy) oceňoval české vlastenství bratří Heidlerů a zdůraznil, že především Jan podnítil jeho české nacionální citění. Po maturitě Gustav Heidler zahájil studium na právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a v roce 1907 získal doktorát. Nejdříve nastoupil krátkou soudní praxi u zemského soudu v Praze a ve Vídni a od roku 1908 pracoval jako konceptní praktikant v Obchodní a živnostenské komoře v Plzni. V roce 1911 se zde oženil s Karolinou Vogelovou, dcerou JUDr. Karla Vogela, viceprezidenta plzeňského pivovaru Světovar.

Roku 1912 odchází do Prahy, když byl přijat na místo jednatele Spolku pro průmysl cukrovarnický v Čechách, a zastával zde i jiné funkce. Spojil tak svůj život s cukrovarnickým průmyslem, jedním z významných oborů českého hospodářství.

V letech 1. světové války se zapojil do tzv. Maffie, domácího protirakouského odboje. Spolu se svými bratry se stýkal s obdobně

smýšlejícími osobnostmi, mezi nimiž byl i kolínský rodák Otokar Fischer. Z diskuse mezi Gustavem Heidlerem a spisovatelem Jaroslavem Kvapilem vznikla myšlenka Manifestu českých spisovatelů, který zabránil prorakouským projevům českých poslanců. Heidler také pomáhal udržovat tajné kontakty s představiteli zahraničního odboje přes Holandsko.

Po založení samostatného státu se záhy ustavila Československá komise cukerní a Gustav Heidler byl jmenován jejím vedoucím jednatelem. Podle vzpomínky Roberta Mandelíka z Ratboře měl pečlivě promyšlená opatření, jak zajistit chod cukrovarnického průmyslu v nových podmínkách. Československo v této době nutně potřebovalo devizy a Gustav i Ferdinand Heidlerovi se též podíleli na organizaci exportu našeho cukru do zahraničí.

Gustav Heidler byl pověřen řadou dalších úkolů. Zasedal v Revolučním národním shromáždění a pracoval v několika jeho výborech (1918–1920). Stal se členem bankovního výboru ministerstva financí (1919) a Národohospodářského ústavu při České akademii věd (1924). V roce 1919 se podílel na vzniku Ústředního spolku československého průmyslu cukrovarnického a až do své náhlé smrti působil jako jeho jednatel.

PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D.
foto: archiv

Fotografie Žižkovy ulice od křižovatky s Jaselskou směrem ke gymnáziu.

Na horní fotografii od Jaromíra Funkeho cca z roku 1927 vidíme po pravé straně dodnes stojící Žertovu vilu čp. 250. Stromořadí v ulici neslo název Čechovy sady. Tento název se přenášel i na vily po pravé straně ulice, takže se někdy mluví o vilách v Čechových sadech. Jak je vidět při srovnání se spodní fotografií od Josefa Čáslavy, vyjma Žertovy vily a gymnázia zde stojí v současnosti úplně jiné domy. Ty původní byly zbořeny v sedmdesátých letech, aby nepřekázely výstavbě panelových domů.

NOVĚ OTEVŘENÝ kosmetický a estetický salon v Kolíně

Vyzkoušejte nové technologie
v ošetření pokožky.

NOVINKY

OMLAZENÍ PLETI

- elektroporace, bez použití jehly

TVAROVÁNÍ VLASTNÍCH ŘAS A OBOČÍ

- zatočení, zvýraznění, totální regenerace, bez parabenů, účinek je vidět hned

- diamantová dermabrazie
- mezoterapie (bebibotox)
- ultrazvuková terapie
- lifting
- chemický peeling
- anti-akné program
- kyslíkové a alginátové masky
- masáž lávovými kameny

Výjimečná
jarní akce
OBJEDNEJTE SE
S KAMARÁDKOU
a ZAPLAŤTE
POLOVINU!

EsteticLife

**Každé třetí ošetření
je se slevou 20 %.**

Nabídku přístrojového a kosmetického
ošetření najdete: www.esteticlife.cz
EsteticLife, Komenského 182, Kolín
(vedle VZP, 200 m od Futura)

Objednávky: 608 312 958

Handball Club Kolín

víc než jen sport

Nábor chlapců

ročník 2005 a mladších

• Nejdynamičtější kolektivní míčový sport

Za utkání vidí divák průměrně 50 i více gólů.

• Napínavá hra

O výsledek se v házené hraje až do konce a na hřišti se neustále něco děje.

• Dobrý kolektiv

Přijďte se podívat na náš trénink a uvidíte že nejsme jen spoluhráči,
ale i dobří kamarádi.

• Vhodný pro všechny

• Týmové emoce

Kontakt: **Petr Hladík**, **Radim Málek**

tel.: **731 414 777**, **777 905 258**

email: **0506.handballkolin@email.cz**

Další informace o týmu na facebooku

Handball club kolín – mladší žáci 2005/2006

Pohřební ústav Pavel KOS

602 221 511, 601 221 511

Kolín III, Žižkova 226 (naproti nemocnici)

www.pohrebnikolin.cz

online objednávky

**Vykoupím staré knižní
pozůstalosti, staré
tiskoviny, sbírky starých
pohlednic, poštovních
známek, fotografií apod.**

Tel.: 731 489 630

J

Pohřební služba Jeřábek

Kmochova 15, Kolín II

www.pohrbyjerabek.cz

321 721 504, 602 123 503

oznamuje, zřízení nové pobočky

v Uhlířských Janovicích

Hasičská 521, 326 722 945

(budova úřadu práce)

**TENIS CLUB
KOLÍN**

LTC Kolín - tenis club
Brankovická 1007
280 02 Kolín 5

www.ltckolin.cz

- Nádherné prostředí uprostřed kolínských Borků
- 9 antukových dvorců, 1 dvorec s umělou trávou a tréninkovou zdí
- Pevná hala s kobercovým povrchem, možnost hraní i v letní sezoně
- V letošním roce náš klub reprezentuje 11 družstev všech věkových kategorií
- Tenisová školička v květnu a v červnu zdarma pro děti od 5-ti let
- Tenisové kempy o prázdninách pořádané jako příměstský tábor
- Klubový žebříček amatérských hráčů i pro nečleny klubu
- On-line rezervace kurtů
- Občerstvení přímo v areálu
- Pravidelné turnaje jednotlivců pro závodní i amatérské hráče

Autobusy Kolín, s.r.o.

Pejčimská 369, 28002 Kolín V
info@autobusymartinek.cz
773 633 584

Autobusová doprava pro vaše zájezdy velkými i malými autobusy.

ŠROUBY KLOCOVÁ

Štítarská 170, 280 02 Kolín 2
kosatkova.ivana@centrum.cz
721 325 292, 321 717 131

Nabízíme spojovací materiál - šrouby, vruty, kotvy, závitové tyče, nýty, kotouče a další.

www.srouby-kolin.cz

Cukrárna Poctivka

Zborovská 488, 28002 Kolín 2
milan.bacilek@gmail.com
602 608 802

Malá rodinná cukrárna s vlastní výrobou domácích zákusků a celých dortů, možnost výběru na prodejně nebo objednání přes e-shop.

www.cukrarnapoctivka.cz

Restaurace Václavka

Obecní dvůr 79, 280 02 Kolín
dominika.limonova@email.cz
602 831 243

Zaměřujeme se na moderní a tradiční českou i zahraniční kuchyni. V týdnu máme rozvoz poledního menu pro Kolíně zdarma.

www.restauracevavclavka.cz

Cukrárna Dobrot

S.R.O.

Heverova 289, 280 02 Kolín 4
kolarovajanina@seznam.cz
774 98 98 57

Vlastní výroba dortů, zákusků a chlebiček.

www.cukrarnadobrot.cz

Klenoty Vondráček

Parléřova 34, 280 02 Kolín
info@klenoty-vondracek.cz
605 166 702

Kamenný obchod a e-shop Vám nabízí rozsáhlý výběr šperků a hodinek. V nabídce nechybí ani zlaté a stříbrné šperky, diamanty aj.

www.klenoty-vondracek.cz

GT taxi

Jaselská 177, Kolín 5, 28002
taxigtkolin@gmail.com
778 779 779

Nabízíme služby naší taxi služby. Nabízíme bezpečný odvoz, příjemné řidiče a čistá vozidla pro Vaši bezpečnou přepravu.

www.taxigt.cz/kolin

Wellness studio

Školská 60, 280 02 Kolín 4
michalkovai@seznam.cz
775 265 799

Nabízíme celotělovou lymfodrenáž a kosmetické ošetření - obličejová lymfa s liftingem Renovality. Objednávky telefonicky.

www.wellness-kolin.cz

Ing. PETR BENEŠ

B. Němcové 998, 28002 Kolín 5
ddd-benes@cmail.cz
606 887 097

Nabízíme provedení dezinfekce 3D prostor - suchou mlhou s účinnou látkou aktivní kyslík, vhodné i do prostředí s elektronikou, počítači apod.

Pedikura - manikura Zdenka Vokálová

Školská 60, 280 02 Kolín 4
zdenkavokalova@seznam.cz
604 324 879

Nabízím služby pedikury (mokrý i přístrojový), řešení zarostlých nehtů, depilaci, manikuru.

Krajská hospodářská komora Střední Čechy připravila ve spolupráci s Městem Kolín inzerci firem a živnostníků v květnovém čísle zdarma. Touto aktivitou chceme podpořit místní firmy a podnikatele, kteří byli postiženi nepříznivou situací.

Dalším firmám a živnostníkům bude umožněna inzerce také v červnovém čísle. V případě zájmu o inzerci nás kontaktujte.

Markéta Heroutová – vedoucí OBK Kolín
obkkolin@gmail.com, tel. 724 613 955
www.khkstrednicechy.cz

ROZHLEDNA VODÁRNA KOLÍN

od 26. 5. znovu otevřena

Těšíme se na vaši návštěvu v pravidelné otevírací době:

po: zavřeno

út-ne: 9–12, 13–18 hodin (12–13 provozní přestávka)

Využijte roční vstupné, které zakoupíte na pokladně rozhledny, platnost vstupenky je 365 dní.

V nabídce je základní a rodinná roční vstupenka.

www.vodarnakolin.cz

